

Torra acusa la JEC de no ser imparcial

El president afirma davant del TSJC que l'òrgan és còmplice de Cs i el PP en l'afer dels llaços

Torra arribant acompanyat al TSJC ■ J. LOSADA

La fiscalia veu una organització criminal darrere l'1-O

Vol que s'ampliïn els delictes als imputats

168860-11470706

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 16 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 14999 - AVUI / Any XLI. Núm. 13869 - EL PUNT

Iceta, tocat

NO • JxCat, ERC i la CUP votaran avui contra la designació com a senador

Per Sánchez és un vet a la concòrdia

ABSTENCIÓ • El PP i Cs s'abstindran i el PSC podria portar el cas al Constitucional

#CATALUNYALLIBERTAT

P8-12

ELECCIONS

El Punt Avui TV va emetre ahir -i reemet aquest matí- la conversa enregistrada a principi de setmana a Waterloo ■ J.M. PADRÓS

“A Sánchez li reclamem coratge”

Entrevista als tres primers candidats de JxCat a les europees

Cultura

P28,29

Comença el judici per l'art de la Franja

Europa-Món

P24

Hi haurà quarta votació per a l'acord del 'Brexit'

Europa-Món

P27

Washington evacua de l'Iran personal diplomàtic

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

L'anàlisi de

P18,19

Lleida

Canvi històric o estirar el llegat del PSC

PROTAGONISTES

Lludami Músic

P32,33

“Fotem hòsties al diccionari, sí, però ajudem a fer visible el català”

EL PUNT AVUI
Avui, a les 21.00 h

3,50€ TAPA & QUINTO O CANYA

REUS GANXET PINTXO MODERNISTA

DEL 16 AL 26 DE MAIG DE 2019

Més informació a: gastronosfera.com
ganxetpintxo.cat

Organitzadors:

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Segons convingui

El divendres 1 de febrer, els funcionaris de presons van despertar la Carme Forcadell a les cinc del matí perquè l'havien de traslladar de la presó de Mas d'Enric a la de Brians. I d'allà, juntament amb els altres presos polítics, la van portar de Catalunya a Madrid per afrontar el judici. La furgoneta de Forcadell va sortir del centre penitenciari tarragoní a dos quarts de set del matí. La primera sessió va començar 11 dies després, el 12 de febrer. Aquesta operació de trasllat va obligar els presos a alterar els seus horaris habituals però també el dels funcionaris. Les cinc del matí no és, precisament, l'hora de més activitat en una presó. Però es va alterar tot per satisfer les ordres supremes de Manuel Marchena, que va reclamar la presència de tots ells una setmana i mitja abans de l'inici real de la primera sessió. Sempre quedarà el dubte de si era necessari aquest desplegament tant de matinada si, al capdavant, havien de trigar onze dies a començar el

El dilema és doncs si a l'Estat espanyol té més importància la rutina d'una presó que els drets electorals, considerats estructurals en democràcia

judici. El cas és que aquesta setmana s'ha impedit la presència d'Oriol Junqueras a un debat electoral amb l'argument últim (després d'anades i vingudes) que les deu de la nit (hora del col·loqui) no és un horari propi dels ritmes penitenciaris. Que no és una hora de molta activitat a la presó és cert. Però que Junqueras és diputat al Congrés, també. Com igual de veritat és que és el cap de llista d'un partit amb representació al Parlament Europeu. I, per acabar-ho d'adobar, és un pres preventiu, sense sentència. El dilema és doncs si a l'Estat espanyol té més importància la rutina d'una presó que els drets electorals, que es consideren estructurals en una democràcia. Si l'entramat funcional pesa més que l'activitat d'un diputat, que té rang d'autoritat d'Estat. En definitiva, si mana més el poder judicial que el legislatiu. Per no parlar, lògicament, de la sensació d'improvisació i d'arbitrarietat i que generen allò de què tan s'abominava en temps no gaire llunyans: la incertesa, i en el fons, la inseguretat jurídica.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Cambra independentista

Els descontents amb els resultats electorals de la Cambra de Comerç de Barcelona renyen els guanyadors. Millor seria que es reservessin les admonicions per als perdedors, que no van saber veure ni evitar el que ara consideren una situació catastròfica i lesiva per als seus interessos. Abans de les eleccions a aquesta institució vaig ser convidat a dinar, juntament amb altres periodistes, amb Enric Crous, un dels aspirants a presidir-hi la junta. Crous havia aguditzat el perfil independentista perquè ell sí que havia observat que els comicis anaven d'independentisme sí o independentisme no. ¿No havien fet la mateixa observació els empresaris petits o grans més refractaris a la independència de Catalunya? Com que deslocalitzen les empreses, com que desplacen els centres de decisió a Alacant o a Madrid, acaben per no saber què passa a Catalunya, i això que es deslocalitzen i es desplacen precisament pel que passa a Catalunya.

La candidatura independentista que ha resultat triomfant per majoria absoluta sabia que amb uns pocs vots

“L'ANC ha fet un assalt al poder de manual davant la distracció dels altres

podia assaltar el poder de la Cambra. Són comicis amb molt poca aflluència de votants. Els empresaris més poderosos que fins ara s'havien beneficiat de l'absentisme no han sabut mobilitzar els seus ni amb tots els ressorts a la seva disposició. N'hi ha per renyar-los. Que baden? Ara han perdut el poder no només a la Cambra sinó a les institucions on la Cambra és decisiva: la Fira de Barcelona amb totes les mostres que en depenen, l'aeroport, el port, les organitzacions turístiques... Passi que “Madrid” no entengui el canvi que s'està operant a Catalunya. Que no l'entenguin els empresaris amb do-

micili postal particular a Barcelona o a Sant Vicenç de Montalt ja és més alarmant. I estrany: si fins al Liceu on tenen llotja en propietat s'han arribat a sentir reclamacions d'independència, i no només des del galliner... Diu que uns dels objectius de la Cambra és l'elaboració d'estudis prospectius. No se'ls devien llegir.

Ai, els antics grans empresaris il·lustrats que tenien a la seva biblioteca particular el Manifest Comunista i tots els manuals revolucionaris que sortien per saber amb qui se les havien d'haver i prendre precaucions! És de manual i admirable la maniobra de l'ANC per ocupar la Cambra de Comerç. Quina institució és decisiva per a la economia del país i toca totes teclades? Quina és la més fàcil de controlar pel seu sistema electoral i per l'apatia social? Quina té els socis grans i poderosos més distrets i condormits? Quins són els empresaris, els botiguers o els autònoms adherits a l'entitat més a favor de la independència? Es tractava de dur-los a votar després de localitzar-los. Que vagin deslocalitzant, els altres...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurollògiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/xle44k>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Més enllà de Marchena

Ja abans de començar el judici farsa de l'1-O el nostre company David Portabella ens explicava des de Madrid que el jutge Manuel Marchena era procliu a perdre la calma i relatava com ho havia fet en el judici contra Francesc Homs quan li va etzibar allò de "això no és casa seva, és el Tribunal Suprem", simplement perquè el polític demanava una miqueta d'educació al fiscal Jaime Moreno. El jutge canari va començar el judici del procés amb una actitud que semblava garantista i que es va interpretar com una fórmula que capgirés la mala imatge que ha provocat una instrucció, la del jutge Pablo Llarena, que ha copiat fil per randa les mitges veritats de la Guàrdia Civil i que ha convertit en un presumpte delictes fer política. Això va durar el que va durar... i a finals de febrer ja es dirigia als advocats amb un "no em repliqui" o "quan jo parlo vostè calla" i, a més, va comen-

“Tot forma part d'una operació d'escarment i el que cal és treballar en la resposta

çar a fer més evidents les vulneracions de drets en no deixar a les defenses exhibir vídeos, quan sí que ho va permetre a les acusacions quan van declarar els dotze acusats.

A dia d'avui, la veritable cara ja és al descobert. Però tampoc ha d'estranyar a ningú: Marchena és l'instigador de l'acusació de rebel·lió contra el govern que va fer possible l'1-O. Aquest judici és, tot plegat, una gran farsa ja que la sentència, per molt que s'escarassin els advocats, ja està escrita. I si,

varia, tant de bo!, serà només pels mateixos motius pels quals ja està escrita: polítics. Marchena, com Llarena abans, com els fiscals, que ahir van demanar que els càrrecs del govern i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals que investiga el jutjat número 13 de Barcelona siguin processats per associació criminal per poderlos empresonar, formen part d'aquesta gran operació estatal d'escarment per l'1-O. Aquesta operació en què també hi ha el PSOE des que es va *acollonir* en sentir el discurs del rei el 3-O. De demanar la dimissió de Soraya Saénz de Santamaría "per la violència policial" a aplaudir la repressió amb el 155 i prohibir que Oriol Junqueras participi en un debat. Tot està escrit i cal anar més enllà. Per això, entenc que els partits i les plataformes sobiranes ja estan preparant una resposta pactada i intel·ligent a la sentència. No?

De reüll Engabiats

Anna Balcells

Se'n diu sovint que Europa són menys –i no més– fronteres, però les barreres continuen alçant-se ben poderoses. Fa unes setmanes, vaig estar passejant pels afores de Besiers, pel camí que voreja el canal del Migjorn, una antiga obra destinada al transport fluvial de mercaderies i reconvertida avui en una celebrada atracció turística. Només arribar al poblet on volia iniciar la marxa, em va cridar l'atenció un anunci en un panell electrònic municipal en què es demanaven candidats per substituir el metge, que s'ha de jubilar a

Tot semblava girar al voltant dels 'gilets' fins que vaig passar el coll del Pertús

l'estiu, i, de cop, em vaig recordar dels *armilles grogues* i les seves queixes sobre l'abandonament dels serveis públics en àrees rurals i perifèriques. Una senyora a qui vaig preguntar em va dir que no en volia saber res, dels *gilets jaunes*, però no parava de parlar-ne. Més tard, en una llibreria de Besiers, vaig veure

novetats sobre aquest moviment d'indignats que ha fet escac al mateix president Macron. "Lluitem també pel teu poder adquisitiu", llegia l'endemà, tornant cap a casa, en un cartró plantat pels *armilles* en una rotonda d'accés a l'autopista. Semblava que tot girava al voltant dels *gilets* fins que, passat el coll del Pertús, la ràdio del cotxe em va fer aterrar de ple en la campanya del 28-A i el judici polític. Vaig tenir la sensació que sortia d'una gàbia per entrar en una altra. Busquem espais oberts per respirar, però vivim atrapatats en compartiments mediàtics i referencials que ens fan de frontera.

Les cares de la notícia

LÍDER REPUBLICÀ AL SENAT D'ALABAMA

Greg Reed

Involució vehement

El líder de la majoria republicana al Senat de l'estat d'Alabama defensa amb vehemència la nova llei contra l'avortament d'aquest estat, que prohibeix qualsevol interrupció voluntària de l'embaràs, fins i tot en els casos de violació i incest. Preveu penes de fins a 99 anys de presó.

CANDIDAT DEL PP A L'ALCALDIA DE BARCELONA

Josep Bou

Ignorància i ocurrències

L'histriònic candidat dels populars protagonitza una campanya que es mou entre la ignorància respecte de les competències municipals i les ocurrències. La darrera perla és la indigna utilització dels atemptats del 17 d'agost del 2017 per carregar contra Colau a través de la Guàrdia Urbana.

MÚSIC

Lildami

Decibels i música urbana

El *trap* de Lildami s'escampa. El cantant, nascut a Terrassa fa 24 anys i que va començar a explotar la seva vena musical al pati de l'escola, s'ha erigit en una de les veus més populars de les músiques urbanes a Catalunya. Deu la seva popularitat a cançons com *Pau Gasol* i *Maleducacó*.

EDITORIAL

La fi de la immunitat dels diputats

La decisió del Suprem de prescindir de la preceptiva informació i petició del suplicatori al Congrés per jutjar membres de la cambra –els dirigents independentistes catalans encausats que han estat elegits diputats– és un torpede en la línia de flotació de la relació entre poders de l'Estat. L'acceptació per part del Congrés que es puguin jutjar diputats que tenen tots els seus drets intactes sense el preceptiu permís del legislatiu que és el suplicatori –que s'ha de sotmetre a consideració de tot el ple– generarà un perillós precedent de trencament de la immunitat parlamentària en què es basa l'estat de dret per garantir l'actuació de la representació dels ciutadans en total llibertat. Suposa una immunitat parlamentària 'ad hoc' que es garantirà en funció de les idees que defensin els diputats, a uns sí i a altres no. En definitiva, una perversió democràtica impresentable.

La llei sempre està sotmesa a interpretació. Però poc sembla tenir-hi a veure el fet que el judici estigui en marxa o no. La immunitat és automàtica en el moment de l'elecció i és aplicable en qualsevol cas perquè els encausats han de gaudir de la presumpció d'innocència. I perquè a més, en cas de dubte s'ha de prioritzar el compliment dels drets fonamentals, entre els quals el de representació i acció política és un dels més rellevants en democràcia. Que a més es mantingui una injustificada presó provisional que limitarà l'actuació dels diputats electes i que convertirà el ple de constitució del dia 21 en un escarni i insult per a membres honorables del Congrés és una aberració. I la mesa, en què PSOE i Podemos tindran majoria absoluta, hauria de prendre la iniciativa de forma enèrgica en defensa dels drets dels diputats catalans i dels ciutadans que els han votat.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Trobada a Berlín

Els presidents Torra i Puigdemont es troben a Berlín i demanen diàleg al cap de l'executiu espanyol. Exigeixen la retirada de l'article 155.

10
anys

Crisi a la Justícia

La crisi agreuja el col·lapse judicial. Els jutjats saturats passen del 73% al 88%. La llengua continua essent testimonial a les sentències.

20
anys

Ieltsin, salvat

El Parlament rebutja les cinc acusacions dels comunistes que pretenien fer caure el president de Rússia, Borís Ieltsin.

Full de ruta

Ferran Espada

Sobiranisme europeista

No tot seran municipals el 26-M. Les eleccions europees tindran una gran transcendència aquest cop. I per a Catalunya suposaran una projecció internacional de primer ordre pel conflicte català i la repressió que pateix l'independentisme, amb els seus principals líders com a candidats. Puigdemont al capdavant de JxCat i Junqueras encapçalant la llista d'ERC. El candidat de Cs, Jordi Cañas, va portar a l'adulterat debat de TV3 una de les fal·làcies més repetides pels partits unionistes en l'obsessió per desacreditar internacionalment l'independentisme català: l'intent d'equiparació amb els partits euròfobs de l'extrema dreta europea. Una afirmació fàcilment rebatible i que a sobre contrasta amb l'aliança i blanqueig permanent de Vox per part de Cs i PP. Ni JxCat ni ERC han tingut mai cap connivència amb aquests grups. Per exemple, l'antiga Convergència ha format part del Grup Liberal. Tot i que ara l'ALDE té en Cs un dels partits més influents i JxCat haurà de decidir en quin grup parlamentari s'integra Puigdemont. I ERC lidera el grup de l'Aliança Lliure Europea (ALE) que presenta Junqueras com a candidat a presidir la Comissió Europea. L'ALE agrupa mig centenar de les principals forces independentistes de les nacions sense estat europees. Des de l'Scottish National Party a la Union Démocratique Bretonne, passant pel Bloc del País Valencià, el PSM-Entesa de les Illes o el Plaid Cymru de Gal·les, entre molts altres de Còrsega, Sardenya, el Tiro, Flandes, Occitània, etc. Una aliança de partits que en cap cas se situen en l'òrbita de l'eurofòbia, sinó ben al contrari en la lluita per una UE que sigui motor democràtic en el respecte als drets fonamentals com el d'autodeterminació dels pobles. De fet, l'aliança travada entre les nacions sense estat de l'Estat espanyol –Catalunya, País Basc i Galícia– en la candidatura Ahora Repúblicas que encapçala Junqueras –i amb tres membres d'ERC situats en els quatre primers llocs– és la translació estatal d'aquesta cada cop més influent aliança de nacions sense estat. I encara que no tingui possibilitats de ser-ne elegit, la simple candidatura d'un pres polític català com Junqueras a la presidència de la Comissió Europea –que ara ocupa l'inefable Jean-Claude Juncker–indrà sense cap mena de dubte un impacte formidable en la percepció de la ciutadania de tot Europa.

El CEO publica les dades de suport al sí i al no a un hipotètic referèndum des de fa 5 anys. Cada cop que surt una nova dada dona per a molts titulars, “el sí guanyaria el referèndum”, “el no supera el sí per primer cop des de setembre del 2017”. La reacció mediàtica és abraonada, sembla o bé que ja s'apropa la volguda república o que l'independentisme està caient de forma massiva. Res de tots aquests titulars són més que una sobreinterpretació de les dades.

SI MIREM AMB CERTA PERSPECTIVA des del 2014, el suport a l'independentisme es troba sempre per sobre del 45%, sense arribar mai al 50%, i el suport al no, una mica volàtil, varia entre el 41 i el 48%. L'avantatge de cada una de les opcions gairebé sempre està dins dels marges d'error. El fet és que des del 2014 o el 2015 vivim en un etern empat. Potser el més gran error de l'independentisme ha sigut tirar per la via del dret i intentar una declaració unilateral d'independència sense resoldre abans aquest empat etern. Potser l'error més gran de

l'Estat espanyol és obviar que tota proposta política que facin ha de servir per trencar-ho (en aquest cas a favor seu).

ALGUNS POLÍTICS INDEPENDENTISTES tenen clar que trencar l'etern empat a favor de la causa de la república catalana és i serà el gran atzucac de la política a Catalunya. Però en són pocs i quan ho plantegen part del moviment independentista els titlla de processistes, autonomistes o que ja no són bons independentistes. L'Estat i les forces a favor de mantenir la unió amb l'Estat espanyol ni s'ho plantegen. En el millor dels casos creuen que la meitat dels catalans són persones abduïdes, etnicistes o simplement persones manipulades per uns polítics independentistes malvats.

ERC ESTÀ ACONSEGUINT SUPORT en aquesta “altra Catalunya” i per aquí va una mica la línia. Òmnium tracta de construir ponts, compartir lluites i cercar un marc compartit amb el 80% de catalans que creuen que votar en un re-

ferèndum hauria de ser la millor de les solucions per resoldre el futur de Catalunya. Però és insuficient encara per trencar aquest etern empat.

DE TROBAR SIMPÀTICS ALGUNS POLÍTICS i partits independentistes i fins i tot votar-los ocasionalment fins a voler realment la independència potser hi va un pas que encara no s'ha fet. Aquest eixamplament de la base només es troba a les beceroles. I de dir que es volen construir marcs compartits amb els demòcrates catalans i aconseguir-ho també hi ha un camí. El que no podem és mirar a un altre lloc, creient que això es resoldrà sol, i creure que sociològicament representem “la majoria de catalans” quan no és cert.

DE PLANS MESTRES, maniobres polítiques, o idees i enginyes que farien créixer l'independentisme ja n'hem viscut i no són efectives. En tot cas, a l'espai públic quan els aprenents de bruixot s'avorreixen d'intentar els seus sortilegis, l'únic que queda per fer és política. I crec que en això ens hi trobarem.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Civilització i barbàrie

■ Nodrits de cultura i maduresa, al segle X es van crear les Assemblees de Pau i Treva, per assaonar els ànims de les guerres entre senyors feudals i instaurar la pau, i els pactes van arrelar. D'aquí van inspirar-se els Drets i Constitucions catalanes al segle XII, que van esdevenir un model seriosament aplicat i foren lleis avançades per l'època (desconegudes no! combatudes! el XXI a Espanya i...), el poble tenia paritat legal amb el rei, i els anglesos, admirats, van aplicar-ho 80 anys després. Els espanyols, aviat les destruirien a sang i a mata-degolla, no entenien, ni ho entenen ara, com podia el poble equiparar-se al monarca. Fou la civilització, l'avenç de la humanitat en l'ordre social. La barbàrie és dels bàrbars. El rei Felip VI ha creat l'ultra Vox, protegint-se del demòs: la democràcia. Usa d'ar-

ma la Constitució, el rei la maneja i la fa manejar al govern que l'acomboia.

ALEXANDRE PINEDA FORTUNY
Barcelona

Tornem-hi

■ Sense recuperar-nos de les recents conteses electorals, iniciem els comicis per a les municipals i les europees. Les primeres són d'utilitat immediata, transcendents per a la vida quotidiana; les segones són llunyanes i estranyes, emmarcades en el vague procés de nació enginyada per unes nacionalitats –immutables i receloses– que han estat erigides sobre antigues sobiranes subjugades. Per a les municipals, de pretendents no en falten perquè a les llistes dels partits tradicionals s'hi han d'afegir aquelles que són locals i prioritzen la proximitat, gent que sense sentir-se unida a un partit, o simplement col·locant-s'hi al marge, senten la necessitat de

fer coses pel seu municipi. Són les llistes dels “movem”, “som”, “junts per”, “iniciativa per”, “XX per”. Administració i gestió en lloc d'ideologies. De què ens serveix una dreta que l'enyor l'emmalalteix, un socialisme ambigu que volent abastar dreta i esquerra no troba el centre, un comunisme amb contínua disfressa que, embussat, no es mou dels orígens i de la fe al seu credo, i un inconcebible “antisistema” que s'anul·la en si mateix? El càrrec d'alcalde obliga a la concreció i al detall, aquí no valen els simples intercanvis d'insults entre aspirants al càrrec, valen les propostes de solucions congruents als problemes que afecten l'espai municipal, i la gent que hi viu des de sempre i la que hi desitja viure. Els programes?, a dojo, un d'ells signat per un filòsof que –a més– hi toca; potser als tècnics i experimentats ja els coneixem i ens falta això, un filòsof. Dels clàssics ha quedat escrit: “Si la societat és gover-

nada per filòsofs, els problemes de la convivència humana podran ser solucionats.” Doncs queda dit.

MIQUEL OLAYA GALCERAN
Barcelona

Vots i drets perduts

■ Sovint és difícil votar per correu des de l'estranger, però què passa amb les persones que, sobtadament, les han d'ingressar en un hospital i no les poden portar a votar al seu col·legi electoral el dia de les eleccions? Doncs que es queden sense poder votar.

Com és que amb les avançades tecnologies del segle XXI no es pot votar per correu electrònic, per exemple? Quantes són les persones que es veuen privades d'exercir el seu dret a vot? Quants vots es perden? Qui pot solucionar aquest problema?

MARISA BERDUN
Barcelona

La frase del dia

“No hi ha cortesia parlamentària quan empresones els teus companys d'escó”

Sergi Sabrià, PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI D'ERC

Tribuna

Julià de Jòdar. Escriptor

Cultura emancipadora

El dia 10 d'aquest mes hem sabut per una informació del diari *Ara* que s'ha creat un Parlament Ciutadà de Cultura –majúscules a l'original–, compost per unes cent vint persones. La idea fonamental que presideix aquesta iniciativa consta en un document que, partint del concepte “rescat de la cultura”, es proposa de “garantir el suport i la visibilitat de les diferents realitats i manifestacions artístiques i culturals, assegurar la continuïtat dels projectes de base de llarga trajectòria, crear espais i canals de comunicació eficients, garantir la transparència en la gestió dels equipaments, dotar els espais de la cultura de codis ètics, i fomentar la direcció col·legiada”. Un altre dels conceptes que encapçalen aquesta iniciativa és el de crear un “contrapoder ciutadà” no partidista, que, en el camp de la cultura, hauria de cohesionar els distints espais de lluita a partir d'un “contracte-programa”, adreçat als “càrrecs electes i no electes”, amb la finalitat manifesta d'exercir la fiscalització del parlament. El dia 1 de juliol està prevista una nova reunió d'aquest parlament ciutadà de cultura.

COM SIGUI QUE NO HEM POGUT tenir accés als documents emanats d'aquesta iniciativa, sempre saludable, en un escenari caracteritzat per la desconfiança partidista, el despotisme institucional i la indiferència ciutadana, hi voldria aportar alguna idea partint del concepte de cultura socialment emancipadora. ¿Què cal entendre sota aquest concepte una mica bufat? Probablement, una farga ciutadana que permeti de fondre un projecte alliberador social i individual, que conjumini la lluita per les necessitats vitals amb una nova manera d'apropiar-se del coneixement a través de l'acció col·lectiva en tots els camps (treball, ciència, educació) per crear un nou imaginari popular que entrelligui els àmbits universal i nacional, nacional i local, social i individual.

SI FEM BAIXAR EL CONCEPTE al nivell municipal, caldria entendre una cultura socialment emancipadora com aquella que ha de generar un nou coneixement crític a través del compromís cooperatiu, inscrit en un entorn social, històric i cultural dinàmic, que permeti desenvolupar la capacitat creativa de la persona. Un nou coneixement arrelat en el combat, sempre dialèctic, entre necessitats de la col·lectivitat i necessitats de la persona, que permeti disposar de plenes capacitats per superar el model de reproducció material i cultural imposat per la divisió del treball capitalista, que genera massificació, des-culturació, deterioració ambiental, desigualtat territorial, genocidi lingüístic, extermini cultural, i tots els etcèteres que hi vulguem afegir.

EN AQUEST SENTIT, i en termes merament

“Així com el capitalisme s'apropia la vida material i intel·lectual, cal parlar, igualment, de l'apropiació des de baix de la vida material i intel·lectual per construir sobiranes en tots els àmbits

teòrics, no hi pot haver una distinció ontològica entre àmbit universal, àmbit nacional i àmbit local; contràriament, suposaríem, ingènuament, que el capitalisme és inabastable quan esdevé “global”; que és domesticable quan esdevé “nacional”; i que es torna familiar quan esdevé “municipal”. I ja sabem de sobres que tot això no és pas veritat. Perquè, de la mateixa manera que el capitalisme és un sistema que s'apropia i determina la vida material i intel·lectual en tots els àmbits, cal parlar, igualment, de l'apropiació des de baix de la vida material i intel·lectual per construir sobiranes en tots els àmbits.

LA CULTURA DOMINANT adopta característiques aparentment distintes, tot i que profundament intercomunicades, gràcies a la imposició de les idees dominants en cada moment històric. En l'àmbit global es presenta com a unificadora de gustos i necessitats a través de la mercaderia, imposada al consumidor per la novetat i la moda, des dels centres de producció i distribució, a través dels mitjans i xarxes de propaganda global, massiva i sistemàtica. En l'àmbit nacional es comporta com un aglutinador de la consciència de pertinença a través del sistema educatiu, els mitjans públics de difusió, i l'apropiació de la memòria col·lectiva, per adaptarlos a les condicions d'un territori concret en l'ordre global dominant. En l'àmbit local esdevé una reglamentadora del consentiment a través de la ideologia municipalista (equipaments, ús de l'espai públic, control del carrer, participació regulada des de dalt) i un topall a l'apropiació crítica del coneixement a través de la conversió de la festa popular en rutina folklòrica.

DE COM ES RESOLGUIN les contradiccions entre aquests àmbits, en sorgiran alternatives ciutadanes emancipadores o reproductores de l'ordre dominant a escala municipal.

De set en set

Òscar Palau

La plantofada del Senat

Sembla mentida que portem set anys de procés, de milions de catalans al carrer cada Diada i manta vegades més; en què el sobiranisme

ha guanyat totes i cadascuna de les eleccions; en què la gent s'ha organitzat de manera exemplar i s'ha trencat la cara l'1-O per defensar el seu dret a decidir, per la qual cosa encara apareixen represaliats ara... i que, com si res hagués passat, alguns que mai no han mogut un dit per la voluntat popular, ans al contrari, encara es pensin que el moviment tacticopartidista de nomenar un català president del Senat serà benvingut i lloat com un gest per resoldre el conflicte. A l'independentisme ni li va ni li ve el que faci la cambra alta, mentre no vulgui inventar-se un altre 155 il·legal i, allò sí, aberrant. I tant li fa si la presideix un català o un ceutí, si el posen a Badajoz o a Falset, o si la reformen en nom de no sé quina enganyifa territorial. Tota aquesta gent no ha votat ni ha pres el carrer ni està perseguida per demanar canvis al Senat, i és al·lucinant que encara no s'hagi entès i insisteixin en politiqueria de fa 10 anys.

ERC i JxCat no volen ser còmplices del sàinet, i votaran contra la designació d'Iceta. No havia passat mai, cert. Doncs avui passarà. Perquè s'ha anat de mala fe amb ells, i han dit “fins aquí”. I faran servir una de les escasses capacitats de veto que la lloada legalitat els atorga. Que no es confongui Sánchez: no es planten per una qüestió de forma, sinó de fons. A veure si obre els ulls i s'adona que som al 2019, que hi ha presos i exiliats polítics i Catalunya vol l'autodeterminació, i comença a fer passes serioses pel diàleg en lloc de seguir fent la viu-viu per no resoldre mai res. Aquí el gest que valdria seria nomenar Iceta relator de les converses. És només una idea: que vagi obrint joc.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Entrevistes a Puigdemont, Comín i Ponsati

Els tres primers de la llista de Lliures per Europa parlen des de Waterloo

El president Torra declara al TSJC pels llaços grocs

Acusa la JEC d'il·legalitat i diu que "pagarà el preu que calgui"

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Miquel Iceta s'allunya del Senat

FET JxCat i ERC confirmen que avui votaran no a la designació del diputat del PSC com a senador autonòmic pel "menysteniment" demostrat a la cambra i Cs i el PP s'abstindran **MÉS** Els socialistes no descarten portar el vet al Constitucional

Emma Ansola
BARCELONA

Designació fallida i futur incert per a una legislatura a les Corts espanyoles que és a punt de començar i que havia de reconstruir ponts i retornar el diàleg. La substitució de José Montilla, senador per designació autonòmica en mans del PSC, pel diputat i primer secretari del partit, Miquel Iceta, proposat per Pedro Sánchez per presidir el Senat, no tirarà endavant avui després que els grups de Junts per Catalunya i ERC confirmessin ahir el seu vot contrari i Ciutadans i el PP, l'abstenció. El PSC, amb 17 diputats, només ha obtingut el vot afirmatiu dels 8 diputats dels comuns, en total 25, mentre que JxCat, ERC i la CUP en sumen 65 de negatius. Si aquest matí no hi ha cap canvis d'última hora, la substitució de Montilla quedarà bloquejada en espera d'un pròxim pas del PSC, tot i que les formacions independentistes ja han avançat que Iceta no és el problema.

El context en què té lloc la designació, al bell mig d'una campanya electoral, els impediments a la parti-

Les frases

“Volem una solució política seriosa, que el PSC deixi de fer màrqueting electoral”

Sergi Sabrià
PRESIDENT DEL GRUP D'ERC

“El vet implica l'incompliment de l'Estatut i la vulneració d'un dret fonamental del grup del PSC”

Eva Granados
PORTAVEU DEL PSC

cipació de Junqueras en debats televisius i entrevistes i les declaracions d'Iceta a favor de votar un altre cop el 155 quan Montilla s'hi va oposar no han ajudat gens a redreçar una situació que ja es preveia conflictiva des del moment que Pedro Sánchez va anunciar a la premsa que Iceta seria el president del Senat obviant que el tràmit requeria que abans el Parlament el designés senador. El "menysteniment" de la cambra catalana demostrat per Sánchez és un dels arguments que els independentistes van exposar ahir de manera majoritària per tombar-

“El Parlament representa la sobirania de Catalunya i no és el pati privat de Sánchez”

Ernest Maragall
CANDIDAT D'ERC A BARCELONA

“Demano a JxCat i ERC una reflexió, trencant ponts no és com construïrem el futur”

José Montilla
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

ne la substitució. L'absència de negociació i de gestos del socialisme han acabat per reblar el no a Iceta.

JxCat i ERC van prendre una decisió inèdita. Els socialistes apel·laven a la cortesia parlamentària i a la tradició de la cambra de designar senadors autonòmics sense l'oposició de la resta de partits. Les formacions independentistes, però, recordaven l'actual context polític. "Que ningú ens parli de cortesia perquè quina cortesia va tenir el PSC quan fa una setmana no va voler ni acordar la proposta, i quan van aprovar el 155?, i amb els presos?", etzibava el

president del grup d'ERC, Sergi Sabrià. "Que no fingeixin normalitat quan aquesta no existeix", hi va afegir. "El Parlament és sobirà, no súbdit, Sánchez no pot prendre una decisió en nom de la cambra; si vol repartir cadires, que respecti la institució i el vot dels diputats", els va retreure.

Uns arguments que compartia la formació de JxCat, un cop conegut el sentit de vot dels republicans i després d'una jornada de reflexió interna amb alguna diversitat de criteri entre els membres. El president del grup, Albert Batet, resumia la posició del partit fent una diferència entre "els del 155, que van suspendre l'autonomia del Parlament" i on va situar al PSC, i "els del 135", el nombre de diputats de la cambra catalana, la sobirania de la qual "cal defensar".

Arran del vot contrari, i en un intent de desbloquejar la situació, el PSC va reclamar a la mesa del Parlament que la votació secreta per designar el senador, en lloc d'electrònica fos mitjançant paperetes, un sistema que no permet el vot contrari, ja que tot allò que no fos el nom de la per-

Miquel Iceta, ahir atenent els mitjans de comunicació al Parlament ■ ACN

sona proposada seria declarat nul·l, pertant, la proposta d'Iceta no podria quedar rebutjada. Aquest sistema no s'ha fet servir en aquest tipus de designació i els lletrats de la cam-

El PSC demana vot secret amb papereta i la mesa ho descarta

bra tampoc hi van donar suport, així que finalment la sol·licitud del PSC va ser rebutjada per la mesa amb els vots de JxCat i ERC després d'una reunió de dues hores. El PSC podria por-

tar el vet al Constitucional.

La situació de bloqueig provoca ara un futur incert pel que fa a possibles escenaris de diàleg entre independentistes i socialistes. "Aquí no s'ha trencat res perquè no hi havia res", lamentava Sabrià. Pels republicans, la proposta de fer senador Iceta té més a veure amb "màrqueting electoral" i molt poc amb el fet de trobar solucions polítiques al conflicte. "Nosaltres volem un diàleg sincer, som el soci més fidel i no renunciarem mai a allargar la mà, volem construir, però així no es fan les coses", reiterava el republicà. ■

L'APUNT

Iceta es balcanitza

Emili Bella

Miquel Iceta compara la frustració de la seva candidatura a substitut de José Montilla al Senat banalitzant la guerra dels Balcans: "Ja va passar a Sarajevo, el primer que va caure va ser el pont." Després diran de Quim Torra amb Eslovènia. El líder socialista es comporta com si el PSC no hagués pres part en l'aberració democràtica del 155, com si s'hagués passat els últims

temps veient *Goldfinger* en bucle, com si el seu vet fos més greu que l'existència de presos polítics i exiliats, companys d'hemicicle que no poden exercir el seus drets. La plataforma Amics de Miquel Iceta va fer públic ahir un manifest de suport a la seva candidatura. Els amics els hauria hagut de buscar a dins del Parlament. O de la presó.

Sánchez ho troba un vet a la concòrdia

Rep el primer cop de la legislatura El PSOE tem que s'enverini la designació de senadors fins que el TC no parli

David Portabella
MADRID

Si el president espanyol, Pedro Sánchez, aspirava a iniciar la legislatura ignorant l'independentisme, la votació del Parlament per enviar Miquel Iceta al Senat li recorda que no serà fàcil viure'n al marge. En un acte a Sant Sebastià, Sánchez va airejar l'enuig amb el vet d'ERC i de JxCat –afegit al del PP i Ciutadans per raons oposades– i va erigir Iceta en un símbol. "L'independentisme a Catalunya proposa vetar un gran polític català, que ha advocat per la convivència i per la concòrdia, com Miquel Iceta. En realitat no estan vetant Iceta, el que fan és vetar la convivència, l'entesa i la concòrdia", va alertar.

El vet a Iceta és per a Sánchez el primer revés de la legislatura i l'obliga a pensar en un substitut perquè dimarts se celebra el ple de constitució del Senat i, després del tràmit de la mesa d'edat, el matí ha d'acabar amb un president de la cambra.

Sánchez signa, ahir, exemplars del seu llibre ■ J. DIGES / EFE

A deu dies de les municipals, autonòmiques i europees, el PSOE i els seus barons calculen que pot tenir un rèdit electoral el fet de deslligar-se d'ERC i JxCat a ulls dels electors. Mirant al futur, però, la por dels socialistes és que la designació de senadors que abans era una cortesia a les cambres es converteixi en un atzucac enverinat que porti al bloqueig. El

desllorigador podria ser el Tribunal Constitucional si resol l'empara d'Iceta. Al Congrés, el PSOE ja pensa a castigar JxCat sense grup –té set diputats però no el 15% dels vots (en té el 12%)– i EH Bildu, que viu pendent de sumar amb ERC, patirà també les represàlies. "Seria un mal inici", va dir Sánchez fa cinc dies a Romania. I el mal inici ja ha arribat. ■

ACTIVITATS

Visita d'un camp de cirerers
Aproximació artística a la natura

Menú degustació cireres (opcional, no inclòs al preu)

Durada: 2h.

Preus: adults 7€ // infants 4€ (5 a 12 anys)

Inscripcions i informació:

977 327 362

<https://codoeducacio.com/activitats/tivissa-temps-de-cireres/>

tivissa
Municipi d'Hostalets

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista de Lliures per Europa el 26-M

Carles Puigdemont

“Seria un greu error traslladar els resultats del 28-A a la política catalana”

EQUILIBRI • “La distribució de forces al govern es manté” **SOCIS** • “Sánchez pot tenir la temptació de fer la viu-viu. I el pressupost, com l’aprovarà?” **HORITZÓ** • “Fins i tot la jacobina França, l’any passat, va convocar un referèndum d’autodeterminació del poble canac”

Xevi Xirgo
WATERLOO

El president exiliat Carles Puigdemont, cap de llista de Lliures per Europa (Junts), i els exconsellers Toni Comín i Clara Ponsatí, números dos i tres de la candidatura europea, acaben de guanyar una altra batalla judicial, en aquest cas dins l’Estat espanyol contra la Junta Electoral Central, que els intentava apartar del 26-M.

Els ha anat d’un pèl...

Sempre passa el mateix. Hi ha uns auguris sobre el que ens passarà, a Bèlgica, a Alemanya, i al final sempre acabem tenint raó perquè el que fa l’Estat espanyol és buscar dreceres, forçar la llei per aconseguir objectius polítics. El seu objectiu era que no ens presentéssim i van calcular el temps de manera que ens possessin moltes dificultats, no només per canviar els candidats, sinó per presentar físicament la llista. Però com que sabíem que teníem raó, que des del punt de vista del dret no hi havia cap base legal perquè ens n’excloguessin, ho hem lluitat fins al final. Hem fet el mateix que estem fent des del primer dia que som a l’exili: defensar fins al final els nostres drets.

Vostè i els seus consellers a l’exili han mantingut diverses batalles judicials molt importants. Una en territori belga, també a Alemanya, on va passar per la presó, i ara amb el Tribunal Suprem i la Junta Electoral. És el que el president Mas anomenava David contra Goliat? Com més dificultats ens posen, més mo-

tivats estem perquè estem defensant drets i llibertats per a tothom. No ens estem defensant només nosaltres mateixos, que evidentment, també, perquè ens hi va la vida personal. Estem defensant drets i llibertats col·lectius, i si alguna cosa ens motiva a fer política és aquesta. Hem demostrat durant un any i mig que tenim coneixement i sabem com podem combatre els abusos d’un Estat autoritari, no donem per perduda ni una sola batalla.

Aquestes són unes eleccions diferents. Vostè encapçala una candidatura. Oriol Junqueras n’encapçala una altra. Van fer propostes per anar junts, però no va ser possible. És conscient que l’independentisme fa una pugna en aquestes europees per saber qui té l’hegemonia?

Jo crec que no és l’independentisme qui fa això, sinó que és l’unionisme qui pretén una cosa que no aconseguirà. Nosaltres no tenim un conflicte intern. Podem tenir visions diferents, podem tenir matisos que són perfectament legítims, però nosaltres no tenim un conflicte intern, sinó que tenim un conflicte amb l’Estat. Nosaltres, qui volem superar és l’Estat espanyol, l’Estat autonòmic. En aquest sentit no hi ha cap dubte del que volem fer. A nosaltres no ens trobaran en el que seria el somni humit de l’unionisme... I qui pensi això ens estima molt poc, a l’Oriol i a mi, estima molt poc ERC i Junts per Catalunya, estima molt poc el procés cap a la independència.

En les últimes eleccions, ERC va més que doblar els resultats de JxCat. S’ho

esperava?

Esperàvem tenir un resultat com el que hem tingut, que és bastant millor del que deien les enquestes i ens situa allà on en les eleccions espanyoles tenim el comportament: mig milió de vots amb set o vuit diputats i dos senadors. Mantenir aquesta posició –en les condicions en què estàvem– va ser una proesa i jo vull agrair a la Laura Borràs i, naturalment, a en Jordi Sánchez, en Jordi Turull i en Josep Rull el que van posar-hi per fer-ho possible. Evidentment, la victòria d’ERC és esclatant, és indiscutible perquè el resultat és espectacular. És un fet que Catalunya continua consolidada en un eix social a favor de la independència. ¿Esperàvem una resposta de la gent de Catalunya que no ens doblegués? Sí. La resposta és aquesta.

Vistos els resultats electorals del 28-A, la distribució de forces dins del govern de la Generalitat ha canviat?

La distribució de forces al govern es manté.

Però és evident que el pes de cada força política que forma el govern ha canviat.

Però ha canviat en unes eleccions espanyoles. En les eleccions catalanes, que és el que a mi em preocupa, no ha canviat. I qui vulgui espanyolitzar el Parlament traslladant resultats d’Espanya a la política catalana fa un flac favor als catalans. He sentit dir al PSOE que no farà res fins que hi hagi eleccions a Catalunya, però això què és? Què passa, que no els van agradar les eleccions del 21-D? Que no va sortir el resultat que volien i ara esperaran a fer entrebancar el govern de Torra

JOSEP MARIA PADRÓS SOLÉ

[JxCat i ERC] no tenim un conflicte intern, tenim un conflicte amb l’Estat. I qui pensi això ens estima molt poc, a l’Oriol i a mi

per si convoca aviat eleccions i surt una altra composició que els agradi més? Això francament és fer un flac favor als ciutadans. Espanyolitzar la política catalana és un greu error que estic convençut que cap independentista no cometrà.

Per tant, no hi ha eleccions a la cantonada?

El 21-D, què va triar la gent? En unes condicions èpiques, difícilíssimes, va votar per reforçar una majoria per la independència de Catalunya al Parlament. No es pot llegir de cap altra manera. Vull recordar les condicions en què vam anar al 21-D: amb una aplicació duríssima del 155, amb gent a la presó, a l’exili, amb el govern de Rajoy molt hostil i amb una amenaça permanent sobre la societat catalana. En aquelles condicions, la gent va resistir amb una gran dignitat. Hauria de ser allò el que determina la política catalana. Les eleccions espanyoles, municipals o europees tenen un valor polític i,

No hem deixat de fer feina [a l'exili] i d'assumir el risc que ens pertoca. Podem presentar un full de serveis molt contrastable

evidentment, serveixen per fer política, però, de què va servir anar a votar el 21-D i que la gent votés massivament i donés un resultat claríssim?

Venim d'unes eleccions i ara entrem en unes altres. Percep cert cansament dels catalans per tota la situació?

Si agafem les dades, no. La participació democràtica és altíssima. La mobilització de Madrid va ser de les coses més meravelloses que s'han fet. No és veritat que hi hagi cansament. Nosaltres, en concret, no tenim dret a estar cansats. Raons en tindríem moltes per deprimir-nos i plorar per les cantonades, però ens vam dir des del primer dia que aquí veníem a treballar. Ens hem exposat i hem treballat. A mi em van detenir a Alemanya i després vaig tornar a viatjar de seguida. He anat a fora del territori europeu, hem travessat tot el continent, a Alemanya hi he tornat diverses vegades. No hem deixat de fer feina i

[Al judici] tant és si es tracta d'una condemna gran o petita: una condemna és una injustícia

assumir el risc que ens pertoca. Ja que teníem dret a la paraula i al moviment, l'havíem de fer servir. Podem presentar un full de serveis molt contrastable.

Hi deu haver gent que es deu preguntar quina diferència hi ha entre votar la candidatura d'ERC i la de JxCat.

Tot aquest coneixement que hem acumulat, el capital polític internacional, els contactes que hem fet mentre viatjàvem, els volem posar al servei d'aquest salt endavant. No ens ho volem quedar per a les memòries personals. Hem hagut de lluitar sovint sols, i a vegades d'una manera incompresa, contra un gegant que al final ha hagut de moure's destinant recursos de tots els espanyols per intentar combatre el nostre relat. Si amb pocs recursos hem estat capaços d'això, que la gent s'imagini què serem capaços de fer des de dins de les institucions donant també veu als que no la poden tenir, als

L'última estratègia que tenen a Madrid és cronificar [el problema amb Catalunya]

que estan injustament tancats i jutjats, que necessiten que aquella Catalunya que vam decidir l'octubre del 2017 s'expressi en primera persona, voti, decideixi, interactui i utilitzi la legitimitat de ser representants per defensar una idea que encaixa absolutament amb la idea més profunda d'Europa.

Quines conseqüències tindrà el judici?

Jo que el segueixo per *streaming* aquí, moltes vegades estic sol i m'indigno, perquè la injustícia és tan bèstia... Penso com pot ser que aquestes persones faci un any i mig que siguin a la presó amb aquesta –no vull fer servir una expressió escatològica– colla de proves inexistentes, testimonis de filferro, cap tipus de base seriosa per plantejar aquesta farsa. És indignant. El meu temor és que ens acabem acostumant a aquest esperpent, que ho acabem naturalitzant, perquè és inassumible! Les proves no hi són; els

testimonis, alguns d'ells clarament contradueixen els vídeos, vídeos que no es deuen veure per no posar en qüestió la versió dels guàrdies civils i els policies enviats només amb una consigna política determinada... Però això què és! A mi m'indigna! Queda clar que l'únic resultat just és una absolució, no n'hi ha cap altre. Tant és si és una condemna gran o petita: una condemna és una injustícia.

Pedro Sánchez guanya les eleccions, està intentant formar govern, suposo que guanya temps en espera dels resultats d'aquestes properes eleccions. Tindrà aliances, al marge del gest d'Iceta com a president del Senat?

És prematur dir res fins que no es facin les municipals, les regionals a Espanya i les europees. El que pugui dir ara Pedro Sánchez té un valor relatiu. Tinc ganes de sentir què diu el partit que ha guanyat les eleccions a Espanya, el Partit Socialista, després d'aquestes noves eleccions. I veure amb quin missatge ve el president en funcions a la tribuna del Congrés. Vindrà com en la campanya amb un no tatuat al front o vindrà amb una altra actitud? Avui no ho podem saber perquè hi ha unes eleccions que ho amaguen tot. A mi m'agradaria que hi hagués el coratge que no hi ha hagut mai, o almenys des de fa dècades, a l'Estat espanyol, i, aprofitant que hi ha una majoria de can-

Continua a la pàgina següent.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Ve de la pàgina anterior.

JOSEP MARIA PADRÓS SOLÉ

vi democràtic, de canvi antifranquista, faci política. Però això depèn d'ell. O potser s'instal·larà en la comoditat que li demana l'Íbex 35, l'Estat profund, el rei potser hi estaria molt còmode... i fa un govern amb Ciutadans i qui dia passa, any empeny.

Ha tingut algun contacte directe o indirecte amb el govern espanyol després de les eleccions?

No, cap.

És condició 'sine qua non' un referèndum?

L'objectiu és el respecte al dret a l'autodeterminació dels catalans de manera democràtica, civilitzada, pacífica, enraonada, com ho fan les democràcies avançades. Fins i tot la jacobina França, el novembre de l'any passat, va convocar un referèndum d'autodeterminació del poble canac. Encara més, en la negociació del referèndum hi havia previstos altres referèndums d'independència, crec que dues vegades més. Fins i tot a la jacobina França! Per arribar aquí només es pot fer dialogant i negociant, però això no és en si mateix una fita. La fita és una altra. Aquí hi ha un conflicte molt seriós i democràtic: el poble de Catalunya vol viure d'una altra manera. Volem fundar un Estat, una República democràtica dins de la UE. Hi ha algú que escolti aquest clam, a part de reprimir-lo, insultar-lo, denigrar-lo, negar-lo? Fer això vol dir tractar amb la realitat, no amb la fantasia. La fantasia és pensar que això desapareixerà amb una mica d'aigua i deixant que passi el temps. O cronificant, que ja és l'última estratègia que tenen a Madrid.

Estem en la tessitura d'un pacte de Sánchez amb Ciutadans o bé amb Podem i l'independentisme?

Pedro Sánchez pot tenir la temptació de fer la viu-viu. D'acord. I el pressupost, com l'aprovarà? I les grans lleis, com les aprovarà? I si venen desafiaments europeus, que poden venir, com aquella famosa reforma constitucional exprés via trucades telefòniques del cor d'Europa, què passarà? Qui l'ajudarà? No es pot fer política en un moment tan delicat com aquest fent funambulisme, fent purament supervivència.

Voler situar Miquel Iceta de president del Senat no ho considera un gest?

Jo no el podré votar, l'Iceta, encara que volgués, perquè gràcies, entre d'altres, al senyor Iceta, em van suspendre els meus drets polítics com a diputat. Però vaja, em sembla una mica fort invocar el concepte de cortesia parlamentària. Sisplau, que hi ha persones, companys d'Iceta des de fa molts anys al Parlament, que són a la presó, per no parlar de l'exili. Si hi ha un gest, és el mateix amb què ens van voler obsequiar amb el canvi de nom de l'aeroport del Prat. Dir que una persona que encara no és senador, que depèn d'una cambra parlamentària, serà president del Senat... és igual que quan van decidir posar el nom de Josep Tarradellas a l'aeroport. ■

Candidata número tres de Lliures per Europa (Junts) Clara Ponsatí

“Ser crític és compatible amb ser lleial”

JUDICI· “En la mesura que Sánchez està tolerant el que passa al Suprem, avala la repressió” **GRAUPERA**· “[El moviment Primàries] Espero que a la llarga contribueixi de manera positiva a la reconstrucció dels espais polítics de l'independentisme”

X.X.
WATERLOO

Vostè es va incorporar al govern de Puigdemont quan faltaven pocs mesos per a l'1-O. L'hem sentida ser molt crítica amb el que va passar en aquell temps, va dir que s'havia anat 'de farol', i ara es presenta de número tres a la llista que encapçala Puigdemont. Això vol dir que ha canviat alguna cosa?

Ha canviat alguna cosa? Respecte a la valoració que jo vaig fer, que faig dels fets d'octubre del 2017, no. El president Puigdemont em va demanar que m'incorporés a aquesta llista. Jo ja m'havia incorporat al Consell per la República i, per tant, crec que ser crític és perfectament compatible amb ser lleial i estar contribuint al combat que ens uneix a tots. No és que jo hagi sigut més crítica, potser he estat més explícita en fer l'anàlisi en públic de com jo veia el que havia passat i com havíem fet front a les conseqüències del referèndum. Hi ha molta gent que comparteix la meua visió, potser no tothom l'ha fet prou explícita... Encara hem de sentir més valoracions, tot i que potser a hores d'ara això ja està en mans dels historiadors.

Vostè té la condició de doble candidata perquè es presenta de número 3 a les europees i tanca la llista de Jordi Graupera a Barcelona. Això és una contradicció?

No, no, tampoc en veig cap. Per començar, tancar una llista és una presa de posició política, evidentment, però vaja, no soc candidata... Coses molt estranyes haurien de passar perquè jo fos una candidata rellevant a l'Ajuntament de Barcelona. Per tant, jo soc candidata a les eleccions europees, que és l'espai en què penso que si els electors de Catalunya ens fan molta confiança és possible que pugui desenvolupar una feina com a membre del Parlament Europeu. La meua expressió de suport a la candidatura de Graupera a l'Ajuntament de Barcelona és simplement una expressió del meu su-

Ponsatí, a la Casa de la República ■ JOSEP MARIA PADRÓS SOLÉ

port polític a un moviment que està sorgint a Catalunya que té les meves simpaties i que espero que a la llarga contribueixi de manera positiva a la reconstrucció dels espais polítics de l'independentisme.

El Consell de la República necessita més confiança?

Jo crec que amb el Consell de la República hem fet uns quants passos, però ens en quedem molts més. Confiam que després d'aquesta fase de dues jornades electorals molt seguides que condicionen extraordinàriament tota la vida política puguem entrar en una fase de reforçament, tant organitzatiu com d'estratègia del Consell de la República i que pugui efectivament exercir el paper de lideratge de l'estratègia conjunta de l'independentisme que li correspondria.

Tenim diputats electes que continuen sent jutjats. Quines conseqüències té tot el que està passant en el pla judicial?

Tots els observadors internacionals que han anat al judici, i jo he parlat amb uns quants, tornen esfereïts. Des de dins de Catalunya, des de la nostra experiència histò-

rica, el que estem veient al Tribunal Suprem és esfereïdor, però estem bastant vacunats davant aquesta mena de comportaments i escenes. Necessitem constantment els referents dels demòcrates del món que es miren això amb objectivitat. Tothom que hi ha anat unes hores torna posant-se les mans al cap pel que està passant i per com és que això s'està tolerant. És un espectacle directament de l'Espanya més negra.

Creu que Pedro Sánchez governarà en solitari?

Jo crec que farà veure que no s'apunta a la repressió, però en la mesura que està tolerant el que està passant al Tribunal Suprem i que fa veure que això no va amb ell, avala la repressió. O sigui, anar tirant com si el judici no fos cosa seva, amb la idea que a Espanya hi ha una justícia independent quan a Espanya hi ha un Suprem actuant de forma política. Això no té res a veure amb la independència de la justícia. No actuar políticament davant d'això i despistar és igual d'irresponsable. La meua previsió és que intentarà no mullar-se ni amb uns ni amb altres. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Candidat número dos de Lliures per Europa (Junts)

Toni Comín

“Sánchez ha de triar què vol fer: negociar o reprimir”

CAMINS • “Els que hem anat a l'exili creiem que políticament ha estat una decisió molt encertada”**FEDERALISME** • “Pedro Sánchez, aconsellat per Miquel Iceta, va avalar el 155. Quin impuls a la reforma federal d'Espanya suposa posar de president del Senat el primer secretari del PSC?”X.X.
WATERLOO

Vostè, senyor Comín, és una de les sorpreses d'aquesta candidatura. No és un detall menor que anteriorment s'havia presentat per ERC. Què el va fer decidir a fer aquest pas?

Quasi m'atreveixo a discutir la introducció de la pregunta. No ha sorprès gairebé ningú, de cap dels espais polítics. No he vist gaire sorprès ningú de Junts per Catalunya ni tampoc els companys d'ERC, perquè jo sempre he estat molt explícit i molt clar, i ho vaig voler dir des del moment que ho vaig pensar, fa molts mesos, abans de l'estiu, que jo creia que a Europa tenia molt sentit anar junts. Igual que a molts llocs de l'àrea metropolitana anar amb llistes diferenciades pot ser útil, no hi ha cap raó per anar a les eleccions europees separats, continuo sense veure'n cap per no anar junts. Amb el mateix respecte que vaig insistir als companys d'ERC en públic i en privat per la llista conjunta, respecto que no s'hagi fet. L'important és la unitat d'acció que tindrem tots els eurodiputats independentistes al Parlament Europeu, un cop puguem exercir com a eurodiputats.

Un cop descartada la llista unitària, si li haguessin ofert anar a la llista d'ERC hi hauria anat?
Quan es va posar aquesta hipòtesi sobre la taula vaig continuar insistint que a mi no m'interessava que m'offerissin anar en una llista d'ERC, sinó que poguéssim anar junts. I quan algú d'ERC plantejava la possibilitat que jo anés a la seva llista li deia que aquest era un motiu més per anar junts. Quan des dels dos espais polítics et venen a dir que estaria bé que anés amb ells es dissipa qualsevol dubte, si n'hi havia algun, per insistir a fer una llista conjunta. La llista que em correspon és la llista en què estic, la llista unitària.

Toni Comín, a la Casa de la República de Waterloo ■ JOSEP MARIA PADRÓS SOLÉ

Vist un any i mig després, què hauria passat si tothom hagués optat per l'exili?

Deixi'm que recordi una cosa que ja hem explicat altres vegades. El diumenge 29 d'octubre, a França estant, ens vam reunir els que érem allà, sense el president ni el vicepresident. Recordo, i faig una reconstrucció sense anar a la literalitat de la conversa, que en aquella reunió vaig fer una mica de broma i, com que érem massa consellers i s'havia de posar ordre, li vaig demanar a en Jordi Turull, que era la màxima autoritat de la taula, que administrés l'ordre de paraula. I, així com en les hores prèvies hi havia un plantejament polític que de fet deia que marxéssim tots a l'exili, aquell

matí també vam posar damunt la taula que hi havia factors personals absolutament legítims indefugibles; cadascú tenia les seves circumstàncies que legitimaven que prenguéssim al final la decisió que volgués. Tot i que políticament, si féssim un plantejament comú, seria d'exili, és evident que al final això serà una decisió personal. Aquell dia vam prometre'ns que mai ningú retrauria a ningú la decisió que haguéssim pres cadascú de nosaltres, sabent que les nostres decisions tindrien conseqüències per als altres. Era evident que la decisió de cadascú podia tenir impacte en el futur de la resta però, tot i així, ens vam prometre i comprometre que mai ens ho retrauríem. Recordo

que en Turull ho va fer molt més curt del que jo faig ara, però aquella frase la tinc gravada a foc. Això em porta a ser super prudent a l'hora de contestar a preguntes com aquesta. Ho hauríem hagut de fer diferent? Els que hem anat a l'exili creiem que políticament ha estat una decisió molt encertada i jo particularment, al cap d'un any i mig, encara ho tinc més clar. Si en aquell moment podia tenir algun dubte, ara no me'n queda cap. Amb això estic dient moltes coses, però de la mateixa manera que dic que l'exili és una decisió políticament molt encertada, vull ser molt respectuós amb les decisions de cadascú perquè tothom va fer el que creia que era millor.

Pedro Sánchez guanya el 28-A, està intentant formar govern, suposo que guanya temps en espera dels resultats del 26-M. Què ha de fer Pedro Sánchez?

El problema és estructural, en el sentit que Espanya, com qualsevol altre Estat que tingui un desafiament com el nostre, té dues opcions: o negociar o reprimir. Pensar que el dilema no és aquest és pensar que els catalans renunciaran al dret a l'autodeterminació. Fa 150 anys que els catalans no estan renunciant al seu dret a l'autodeterminació. Que estudiïn una mica d'història. Davant una comunitat que es vol autodeterminar, al final hi ha moltes variants, que es resumeixen en aquestes dues opcions: o negocies o reprimeixes. Pedro Sánchez ha de triar què vol fer. Perquè si ell es pensa que Catalunya, pels efectes d'aquest any i mig, renunciarà a exercir el dret a l'autodeterminació, és que està molt mal informat. Volem veure si Pedro Sánchez triarà les porres, com va triar el senyor Rajoy l'1-O, en l'escenari que es pugui produir en el moment que sigui, o entendrà que això només se soluciona a la britànica. No sé si Pedro Sánchez és conscient que, si no negocia, això l'aboca, segur, a una nova fase repressiva, no sé si són conscients que estaran triant una nova onada repressiva en el moment en què no s'asseguin a negociar. Nosaltres no pararem.

Què en pensa, de l'intent de fer Miquel Iceta president del Senat?

Durant molt de temps va ser el meu cap. Jo estava a la direcció del grup parlamentari i ell n'era el portaveu. Una persona intel·ligentíssima. Això no ho discuteixo. Però quin és el viatge que ha fet el PSC els últims anys? Miquel Iceta, president del Senat? Per què, què representa? Jo no sé què representa en aquests moments. Potser hauré de parlar més amb gent de la resta de l'Estat, que m'expliquin què consideren ells que és avui el primer secretari del PSC des del punt de vista del projecte per al conjunt d'Espanya. Miquel Iceta va abandonar tota referència al referèndum, a l'autodeterminació. De quin federalisme m'estàs parlant? I al final, va avalar el 155 explícitament. Pedro Sánchez, aconsellat per Miquel Iceta, avalant el 155. Quin impuls a la reforma federal d'Espanya suposa posar de president del Senat el primer secretari del PSC, que expressa, i ho dic des del respecte personal, millor que ningú aquest viatge? És un viatge que ni en els pitjors malsons aquells que estaven a l'ala catalanista del PSC se l'haurien pogut imaginar. No en queda cap a dins. No en queda ni un. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

La fiscalia veu organització criminal en els plans per a l'1-O

Demana que s'ampliïn els delictes atribuïts a 28 organitzadors del referèndum Entre els investigats hi ha la cúpula de la CCMA, empresaris i ex-alts càrrecs del govern de Puigdemont

Redacció
BARCELONA

La fiscalia de Barcelona va demanar ahir que es processi 28 dels imputats pels preparatius de l'1-O per un delictes d'organització criminal, el qual s'afegiria a la prevaricació, malversació, desobediència, falsedat documental i revelació de secrets de què ja els acusa la jutgessa del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona. Entre els acusats hi ha als alts càrrecs del govern de Carles Puigdemont com Joaquim Nin, llavors secretari general de Presidència; Jaume Clotet, director general de Comunicació; Francesc Sutrias,

Gordillo i Sanchis, sortint del jutjat 13 l'1 de març ■ ACN

director general de Patrimoni, i Josep Ginesta, secretari general de Treball. També la presidenta de la

Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Núria Llorach; el director de TV3, Vicent

Ordenen esbrinar el patrimoni

La jutgessa del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona ha ordenat descobrir el patrimoni dels 17 processats per malversació, després que en acabar el termini per aportar una fiança de 5,8 milions d'euros hagin consignat al jutjat 3,7 milions recaptats a través de la caixa de solidaritat. Les defenses van comunicar que els 2,1 milions restants estan al Tribunal Suprem, consignats pels líders

independentistes que estan sent jutjats.

La número 2 de la llista de JxCat a les eleccions municipals de Barcelona, Elsa Artadi, va afirmar ahir que moltes vegades han volgut obtenir fons per a la campanya electoral però han hagut d'ajudar els processats a fer front a la fiança, i va assegurar que "el repressor del 13 és una mica com un psicòpata", en referència a la jutgessa.

Sanchis; el de Catalunya Ràdio, Saül Gordillo, processats per desobediència per l'emissió dels anuncis

de l'1-O.

La fiscalia considera que la conducta dels processats per haver organit-

zar el referèndum va ser "conjunta i coordinada" i que tots ells configuraven "un complex de persones amb organigrama i planificació prèvia, proveïdes normalment amb mitjans adequats als fins delictius proposats". Els fiscals creuen que hi havia una "jerarquia, pluralitat i repariment de papers" en l'organització del referèndum donada la "participació del president de la Generalitat", Carles Puigdemont, "del seu vicepresident i d'alts càrrecs" del govern.

La policia no va avisar

D'altra banda, ahir va declarar al jutjat d'instrucció número 2 de Manresa el cap del dispositiu policial de la Guàrdia Civil durant l'1-O a l'IES Quercus de Sant Joan de Vilatorrada, després que l'Audiència de Barcelona ordenés que s'investigués si va haver-hi excés policial. L'agent va admetre que no es va avisar els concentrats que farien ús de la força si no s'apartaven. L'advocat d'una desena de ferits confia que acabi sent jutjat. ■

Ajuntament de Santpedor
EDICTE AMPLIACIÓ TERMINI INFORMACIÓ PÚBLICA
El Ple de la Corporació va aprovar inicialment en sessió del dia 12 de febrer de 2019 la Modificació puntual II del Pla d'ordenació urbanística municipal de Santpedor, per completar el camí de ronda i ampliació del sòl urbà en continuïtat amb el preexistent. La qual cosa es fa pública per al coneixement general de la ciutadania, per tal que s'hi puguin formular al·legacions durant el període d'informació pública, que és d'un mes computable des de la data de la publicació d'aquest anunci.
Xavier Codina Casas. Alcalde

METGES SENSE FRONTERES
fes-te soci:
902 15 15 07
www.msf.es

Ajuntament d'Espinelles
ANUNCI
Es fa públic, en aplicació del que disposa l'article 73.3 del TRLUC, que el Ple de l'Ajuntament d'Espinelles, per unanimitat, va acordar el que literalment és com segueix:
6.- PROPACORD MORATÒRIA HABITATGES D'ÚS TURÍSTIC
ANTECEDENTS
L'Alcalde d'aquest Ajuntament proposa una suspensió temporal de les autoritzacions d'habitatges d'ús turístic al municipi.
En data 10/04/2019 el tècnic municipal ha emès informe tècnic que es dona per reproduït i en el qual s'informa favorablement la suspensió potestativa de tramitacions, obres i reformes d'habitatges d'ús turístic a l'àmbit del sòl urbà del municipi amb la finalitat d'estudiar i elaborar el planejament urbanístic necessari per regular adequadament la implantació d'aquests tipus d'habitatge.
FONAMENTS DE DRET
Vist l'article 73 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, els articles 8 i 102 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme.
Atès l'article 22.2.c) i q) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LRBRL), i 52.2.c, 52.4 i 114.3.k) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.
Vist la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, i la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.
Atès el Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic (D 159/2012).
En virtut de les facultats que tinc conferides, elevo al Ple la següent
PROPOSTA D'ACORD
Primer. Acordar, pels motius que consten en la part expositiva d'aquest acord, la suspensió potestativa en el nucli urbà d'Espinelles i, pel termini d'un any, de l'atorgament de les llicències, les declaracions responsables i les comunicacions prèvies d'edificació, reforma i rehabilitació de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial destinades a habitatges d'ús turístic, amb la finalitat d'estudiar-ne la formació o la reforma de l'instrument de planejament pertinent.
La suspensió també afectarà la tramitació dels instruments de planejament urbanístic que afecti el règim jurídic de l'activitat d'habitatge d'ús turístic, en el nucli urbà i durant el termini establert en el paràgraf anterior, i en concret s'aplicarà els efectes de la suspensió al nou Pla d'ordenació urbanística municipal (POUM) quan aquest instrument de planejament general entri en vigor amb l'aprovació definitiva de la Comissió Territorial d'Urbanisme.
Segon. Publicar el present acord al BOPG establint que la suspensió només afecta el nucli urbà del municipi i publicar-ho també en el tauler municipal, així com a la web de l'Ajuntament.
Tercer. Disposar que l'expedient resti per al públic en les dependències de secretaria, al llarg del termini de suspensió, d'acord amb el que prescriu l'art. 102 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.
Quart. Comunicar el present acord als òrgans competents de la Generalitat de Catalunya en matèria de turisme i habitatge.
La qual cosa es fa pública als efectes oportuns.
Espinelles, 3 de maig de 2019
Signat electrònicament
L'alcalde, Joan Manuel Claveria Regalés

7è. Mercat del Vehicle d'Ocasíó
17, 18 i 19 DE MAIG · 2019
PARC ESPORTIU DE TÀRREGA
#MercatVehicleTarrega

HORARIS:
> Divendres 17: de 17 a 20h
> Dissabte 18 i diumenge 19: de 10 a 20h

Organitza: Ajuntament de Tàrrega
Col·labora: Diputació de Lleida

Sorteig de 2.000 € entre els compradors
+ DE 4.000 m² d'exposició

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Torra veu la JEC còmplice de Cs i el PP per inculpar-lo

- Diu que el van denunciar a la Junta Electoral Central perquè hi tenen membres al seu servei
- Troba “nul” l’acord sobre els llaços perquè sosté que l’òrgan competent era la junta provincial

Xavier Miró
BARCELONA

El president Torra considera “nul de ple dret” l’acord de la Junta Electoral Central (JEC) en què es basa la querrela de la fiscalia contra ell per haver desatès la instrucció de retirar llaços grocs i estelades dels edificis de la Generalitat. Així ho va fer saber ahir al jutge del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) davant del qual va declarar arran de la querrela fiscal per presumpta desobediència. A preguntes del jutge, Torra va considerar “inaplicables i absolutament contràries als drets fonamentals” les instruccions de la JEC argumentant que era la junta electoral provincial, “i no la central”, la competent en el cas –tractant-se d’un “dubte o queixa en període electoral”–, un fet que, segons ell, invalidaria l’acusació penal construïda sobre la resolució d’un òrgan “manifestament incompetent”. En una declaració posterior al Palau de la Generalitat, Torra va mostrar la seva sorpresa pel fet que la fiscalia “no s’adonés de la il·legalitat”.

Però, a més, Torra va denunciar una “maniobra política” per fer-lo seure al banc dels acusats per des-

Torra, acompanyat de la seva dona i dels advocats, agraïa als concentrats el seu suport abans de declarar ■ JOSEP LOSADA

obediència o prevaricació atenent a la “parcialitat manifesta i amb una clara intencionalitat política” amb què, segons ell, actua la JEC contra els independents i dirigents com ara Puigdemont. Un òrgan que Torra va acusar de manca d’independència i d’actuar per ideologia o “motivació partidista” i, en aquest sentit, no va dubtar a assenyalar noms i cognoms. Si Ciutadans i el PP van obviar la junta provincial i van portar la

denúncia directament a la JEC és perquè disposen en aquest òrgan “dels serveis d’Andrés Betancor i Carlos Vidal, que són coneguts, no tan sols per les seves posicions polítiques”, sinó que, des d’abans d’ahir, estan afectats per una querrela presentada pel president Puigdemont per haver intentat excloure’l, a ell i als exconsellers Comín i Ponsatí, de les eleccions europees.

En la declaració institucional posterior, Torra va

“Òrgan censor que vulnera drets”

Després d’acompanyar en seguici el president fins al TSJC, la presidenta de l’ANC, Elisenda Paluzie, va qualificar la JEC d’“òrgan censor que vulnera drets” i que incompleix “manifestament els principis de neutralitat” pel fet de tenir membres que s’expressen públicament contra els líders sobre els quals dicten resolucions, com ara la d’ordenar a Torra la retirada dels llaços o la

d’intentar impedir sense èxit la presentació de Puigdemont, Comín i Ponsatí a les eleccions europees. El vicepresident d’Òmnium, Marcel Mauri, va lamentar que Torra sigui investigat per haver defensat la llibertat d’expressió, i el president de l’AMI, Josep Maria Cervera, va fer una crida als futurs alcaldes a garantir el dret d’expressió, manifestació i reunió dels ciutadans.

advertir que cal combatre “la mala fe i la manca de rigor jurídic” amb què actuen organismes i aparells de l’Estat i, a preguntes dels periodistes, va lamentar que s’hagi passat “de la fiscalia t’ho afina a la JEC t’ho afina”. Per cert, després que s’hagués negat a respondre a les preguntes de l’acusació de Vox per “decència democràtica”, el president va revelar posteriorment que els lletrats del partit ultradretà que ahir el van pretendre interrogar al TSJC són també candidats a l’Ajuntament de Barcelona.

Torra recorda que “el llaç groc no és cap símbol de partit” i va reiterar que pagarà “el preu que calgui” com a president de la Generalitat per defensar

La frase

“Cs i el PP han portat el cas a la JEC perquè allà disposen dels serveis de Betancor i Vidal”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

drets i llibertats “si la democràcia espanyola no aguanta aquesta defensa”. En darrer terme, el president va tornar a exigir al govern de Pedro Sánchez, però també a organismes i institucions de l’Estat, que abandonin “la seva estratègia repressiva” i que respectin drets, llibertats i “la veu del poble de Catalunya”.

Entre centenars de persones, el president Torra, membres del govern i dirigents de l’ANC, Òmnium, AMI, ACM, JxCat, ERC i CUP van acompanyar Torra al tribunal. ■

Querrela per prevaricació contra càrrecs de la JEC

X.M.
BARCELONA

Junts per Catalunya s’ha querrelat per prevaricació contra els dos integrants de la Junta Electoral Central (JEC) en representació de Ciutadans i el PP per haver intentat excloure Carles Puigdemont, Antoni Comín i Clara Ponsatí

de la llista europea en una resolució de l’òrgan que es va prendre per majoria relativa i en contra del vot de quatre dels seus membres, inclosos el president i vicepresident de la JEC.

Els afectats, Andrés Betancor i Carlos Vidal, integren la JEC a proposta dels dos partits que, precisament, van demanar a l’ò-

rgan que excloués els tres polítics exiliats. Tant l’un com l’altre s’havien pronunciat públicament contra Puigdemont i JxCat “amb absoluta animadversió”, diu la querrela, que recorda que Betancor havia publicat articles en què reconeixia que, sense un canvi legislatiu, no es podia impedir la candidatura

dels tres afectats i, en canvi, “va instar, promoure i aconseguir que se’ls declarés inelegibles”. Carlos Vidal havia expressat per Twitter el seu interès perquè Puigdemont anés a la presó i havia acusat el tribunal alemany de Schleswig-Holstein de “dinamitar l’espai de llibertat, seguretat i justícia” europeu en no extraditar-lo per rebel·lió. La querrela recorda que, no tan sols no es van abstenir de prendre part en la decisió de la JEC en vista de l’animadversió contra Puigdemont, sinó que ho van fer ignorant a

consciència “per complet i absolutament tota la legislació vigent en matèria electoral”.

La querrela assenyala un “comportament fraudulent d’un sector de la JEC, que no dubta a intentar excloure els candidats mutilant la llista electoral tot i conèixer perfectament la jurisprudència i la llei que els ho impedié, a més, coneixent la posició en contra de diversos membres de la JEC inclosos el president i el vicepresident”.

La querrela recorda que JxCat va presentar recurs

contra la decisió de la JEC amb la conseqüència que l’acord prevaricador no va superar cap dels filtres legals posteriors perquè el ministeri fiscal va considerar-lo “vulnerador de drets fonamentals i il·legal”, que el Tribunal Suprem va fer el mateix posteriorment i, finalment, també ho va considerar així el jutjat de Madrid que el va declarar “nul per il·legal” després que el Suprem li hagués atribuït la competència del cas tot determinant que Puigdemont, Comín i Ponsatí no podien ser declarats “inelegibles”. ■

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Fortalesa cultural?

CULTURA • La majoria dels representants aposten per reforçar el lligam entre educació i cultura **ESTRATÈGIA** • Proposen invertir en fàbriques de creació

David Castillo
BARCELONA

Hi ha un conte de Charles Bukowski en què l'escriptor protagonista veu un anunci d'una mena de fàbrica de creació on et paguen per escriure. Animat, es trasllada de Los Angeles a Nova York i descriu l'infern dels horaris, la bogeria del silenci i les normes. Veient la majoria dels representants culturals dels partits que aspiren a l'alcaldia del cap i casal, les pors de Bukowski se'm van contagiar. M'explicaré: un debat a l'Ateneu Barcelonès, amb el títol *Quin model cultural necessita Barcelona?* Bé, aquesta abstracció no és la que espanta, sinó el dirigisme que hi va exhibir. Moderat per Meritxell Pauné, subdirectora del digital *Tot Barcelona* i organitzat amb l'Associació de Professionals de la Gestió Cultural, va reunir Joan Subirats (comuns), Ferran Mascarell (JxCat), Gemma Sendra (ERC), Xavier Marcé (PSC), Manuel Valls (Cs), Eva Higuera (PP), Marc Cerdà (CUP) i Jordi Graupera (BCap). Entre les generalitats cal dir que quatre procedien d'antigues llistes de la socialdemocràcia, tres d'ells amb importants responsabilitats en el govern cultural de la ciutat. Només dos van mantenir immaculats el temps fixat per la modera-

Graupera, Cerdà, Marcé, Valls, Subirats, Mascarell, Sendra i Higuera, ahir en el debat sobre el model cultural convocat a l'Ateneu Barcelonès ■ DANI CAJAL

dora. Curiosament van ser els únics caps de llista, Valls i Graupera. Tots van incidir en la problemàtica i la incidència entre educació i cultura, un divorci ben sonat des del punt de vista tradicional.

Malgrat el dinamisme de la presentadora i de dues de les seves col·laboradores —que repartien targetes grogues i vermelles als ponents—, el debat no va tenir res de debat i la reiteració va ser una de les constants. Sense esmentar tòpics, especulacions i manual d'instruccions, he d'agrair la frase que va dirigir Higuera: "Volem recu-

perar el castell de Montjuïc com una fortalesa." Malgrat la meua facilitat per captar metàfores, li vaig haver de preguntar al veí si realment havia dit el que havia dit. En fi, la seva intervenció també va ser valuosa quan va fer la proposta d'obrir una delegació del Prado al Banc d'Espanya i una altra del Princesa Sofia a Correus! El de la CUP va fer de llumenera quan va parlar de reforçar l'escoltisme. La majoria van repetir els conceptes estratègia, capitalitat cultural i fàbrica de creació. Bukowski hauria demanat un altre whisky. ■

Elsa Artadi demana a Maragall un cara a cara

La candidatura de Junts per Catalunya presenta un pla de mesures per la dona

Jordi Panyella
BARCELONA

La número dos de la candidatura de Junts per Catalunya a la ciutat de Barcelona, Elsa Artadi, va enviar ahir una carta al candidat d'ERC, Ernest Maragall, en la qual li proposa un cara a cara per debatre sobre "els principals problemes que té Barcelona i la manera de resoldre'ls". Artadi reconeix a la carta que totes dues opcions tenen molts punts de troba-

Elsa Artadi en l'acte de campanya en què va anunciar que ha proposat un cara a cara amb Maragall ■ MARTA PÉREZ/EFE

da i, a la vegada, "punts de discrepància" sobre els quals vol debatre. La proposta d'Artadi, a la qual Maragall no havia donat resposta ahir, apareix en un moment en el qual la

candidatura d'Ada Colau insta els republicans a pronunciar-se sobre quines són les seves intencions en les aliances que hi haurà d'haver en el nou ajuntament.

D'altra banda, un centenar llarg de dones es van trobar ahir a la Pedrera amb les candidates de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona Elsa Artadi i Neus Munté, en un acte en què es van fer saber un seguit de mesures en l'àmbit de la dona, entre les quals destaca "un pla abolicionista de l'explotació sexual i la prostitució". Entre les mesures també hi ha una millor atenció a víctimes de violència masclista o la posada en marxa de l'agència per als drets civils i no discriminadoris. També es vol combatre l'escletxa salarial i fomentar mesures d'urbanisme que donin més seguretat a les dones, com ara la il·luminació. Artadi va explicar que el seu feminisme és oposat al de l'alcaldesa Colau. "Cal xerrar menys i fer més coses", va dir la candidata de Junts x Catalunya. ■

AGENDA D'ESPECTACLES

DIVENDRES, 17 DE MAIG

MÚSICA 19H - Concert Escolania de Montserrat
Centre Parroquial de Sant Vicenç de Sarrià
centredesarria.entitatsbcn.net
Carrer del Pare Miquel de Sarrià, 8
Barcelona

CINEMA 19H - La Tribu
amb Paco León i Carmen Machi
Círcol Catòlic de Badalona
elcircularcat
Carrer Sant Anastasi, 2
Badalona

DISSABTE, 18 DE MAIG

MÚSICA 19H - Concert Swing Flamingos
Cicle de Jazz al Centre
Centre Moral i Instructiu de Gràcia
elcentregracia.cat
Carrer Ros de Olano, 9
Barcelona

TEATRE 21:30H - Les dones sàvies
Associació Cultural Espai de l'Ametlla de Merola
Carrer Galeria de Llevant, 1
Ametlla de Merola

DIUMENGE, 19 DE MAIG

MÚSICA 13H - Coral Crescendo
Concert 15è aniversari
Ateneu Santfeliuenc
ateneusantfeliuenc.org
Carrer Vidal i Ribas, 25
Sant Feliu de Llobregat

MÚSICA 18:30H - Emfamaltot
Germandat de Sant Isidre i Santa Lúcia
salaasantalucia.es.tl
Raval Robuster, 34
Reus

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES:
xtac.ateneus.cat

Federació d'Ateneus de Catalunya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Canvi històric a Lleida o estirar el llegat del PSC

OPORTUNITAT • La retirada d'Àngel Ros i el creixement sobiranista creen l'expectativa d'obrir una nova etapa a la capital lleidatana

ALIANCES • El mandat ha dibuixat amb nitidesa dos blocs, ara també disposats a pactar: el del govern amb el suport de Cs i el PP, i el dels partits de l'oposició al 155

Eva Pomares
LLEIDA

En aquests quaranta anys des de les primeres eleccions democràtiques, el govern a Lleida ha estat quasi exclusivament en mans del PSC, amb sols un breu parèntesi de mig mandat, als anys vuitanta, dels convergents. Des de l'alcaldia, Antoni Siurana i Àngel Ros han cisellat aquesta ciutat de 137.000 habitants sense contrapesos territorials propers. Per aquesta seva longevitat de govern monocolor, Lleida és l'excepció entre les grans ciutats catalanes. Ara bé, el desgast del projecte local, juntament amb el declivi del PSC arreu del territori i el procés independentista, van fer forat en aquest feu dels socialistes en els comicis municipals de fa quatre anys. Aleshores, Àngel Ros va perdre més de la meitat dels regidors i l'oposició va quedar-se a les portes d'entrar al govern. Quinze anys després d'arribar a l'alcaldia, l'any passat Ros va marxar per ser l'ambaixador espanyol a Andorra. A mig mandat deixava marge a un successor per preparar la revalidació del poder socialista a Lleida. Si l'actual alcalde Fèlix Larrosa ho aconseguirà és la principal de les incògnites de les eleccions del proper 26 de maig. Juntament amb saber si es faran realitat els anhels de l'oposició de majoria sobiranista, que hi veu l'oportunitat històrica d'obrir una nova etapa a la ciutat.

Amb 13 partits en competició electoral, set dels quals tenen ara representació a la Paeria, és més que probable que els pactes tornin a ser a l'horitzó per possibilitar qualsevol govern. Junts per Catalunya, principal partit a l'oposició, va proposar llista unitària per a les municipals a ERC i la Crida-CUP, sense èxit. A Lleida, el mandat que ara acaba no ha estat gens aliè a les tensions nacionals. Ben

El candidat d'ERC, Miquel Pueyo, i el de Junts per Catalunya, Toni Postius, en el debat electoral organitzat per l'ACN fa uns dies ■ ACN

al contrari. L'entrada amb força de Ciutadans al consistori i l'acord d'investidura que hi va travar Àngel Ros, a canvi entre altres de l'ús preferencial de la llengua catalana al consistori, ja va configurar dos blocs municipals al voltant del procés. Durant aquests quatre anys, els lleidatans han recuperat els carrers com a espai privilegiat d'expressió i manifestació per diverses qüestions nacionals i locals: des del nou reglament d'usos lingüístics de la Paeria al TTPI o la defensa de la unitat de la col·lecció artística del Museu de Lleida. En aquest ambient, la dura repressió de l'1 d'octubre a la ciutat i la reacció del govern de l'alcalde Ros, que va qualificar l'actuació policial de "proporcionada" i es va negar a condemnar-la al ple, va suposar un cop emocional i polític més enllà de les bases tradicionals del sobiranisme.

A més, l'oposició també ha sumat en altres qüestions en aquest mandat. Com ara la lluita pel canvi de nom dels carrers dedicats a franquistes, i qüestions urbanístiques i comercials, que han sumat les voluntats de Junts per Catalunya, ERC, la Crida-CUP i El Comú. A l'altra banda s'ha situat quasi en exclusiva solitud el

PSC amb el suport indispensable de Ciutadans i el PP. I són aquests mateixos dos blocs els que ara poden o bé propiciar el canvi o bé mantenir l'*statu quo* a través de pactes postelectorals.

Diversos sondejos donen la victòria a les urnes als socialistes, juntament amb un fort ascens d'ERC. No s'esperen majories i per això una altra cosa és qui acabarà governant. Si ho permet l'aritmètica

Quaranta anys continuats d'alcaldes socialistes han cisellat, a voluntat, la fesomia de la Lleida contemporània

electoral, s'albira una repetició de l'aliança del PSC amb Ciutadans i el PP. La candidata de Ciutadans i actual portaveu, Àngeles Ribes, ja ha dit que sols descarta pactar "amb separatistes i comunistes". El PP aspira a recuperar l'espai perdut a favor de Ciutadans el 2015, però no ho té fàcil, en vista de la desfeta de les generals, del procés sobiranista i del perfil desconegut del candidat lleidatà. Potser per això el candidat Xavi Palau no

descarta res: "No es poden fer cordons sanitaris", ha dit. Sense esmentar ningú, però tenint en compte que Vox també es presenta a la ciutat.

Per a aquest pacte del bloc del 155, cal la majoria: el suport de les urnes a l'actual alcalde, Fèlix Larrosa, l'aposta del PSC per mantenir-se. Polític amb llarga experiència a la mateixa Paeria, va guanyar les primàries socialistes per substituir Ros a l'ara diputada al Congrés Montse Mínguez. Des de l'alcaldia, l'agost passat, Larrosa ha publicitat perfil propi que contribueixi a la revitalització del projecte socialista, amb propostes com ara la renovació de l'espai firal per fer de Lleida la "segona capital de Catalunya". Larrosa, però, ja ha hagut d'ajornar l'aprovació d'un dels grans temes de ciutat, el POUM. Aquesta clau mestra de l'urbanisme ha suscitat el rebuig frontal de la majoria de l'oposició, en període preelectoral, però també discrepant amb el model proposat que formacions com El Comú titlla d'"especulatiu". Fins i tot el PP s'oposa a convertir part dels Camps Elisís —el pulmó verd més proper al centre— en zones d'habitatges. Ben segur que l'aprovació o no del POUM serà una de

Els protagonistes

FÈLIX LARROSA CANDIDAT PSC

L'actual alcalde de Lleida no és cap novell en política i coneix molt bé l'Ajuntament. Abans de paer en cap, havia estat 3 anys regidor d'Urbanisme, i ja havia treballat a la fira i a turisme. També va ser un any director general de Turespaña i diputat al Congrés durant el govern de Zapatero. El successor de Ros ha volgut marcar-ne distància.

SERGI TALAMONTE CANDIDAT EL COMÚ DE LLEIDA

Amb dues dècades d'experiència política a l'escola del carrer, el 2015 Talamonte esdevenia regidor i portaveu de l'agrupació d'electors El Comú. Aquest tècnic electrònic i de so s'ha guanyat la fama de treballador, tot cosint el govern a preguntes i iniciatives. Les primàries d'El Comú li han revalidat la confiança.

ROSA PEÑAFIEL CANDIDATA CRIDA-CUP

És nova en política institucional, com la resta de la candidatura que encapçala. Peñafiel és sobretot coneguda com a activa feminista i com a portaveu de Lleida Lliure de Franquisme. Neta de l'historic sindicalista Antonio Cantano, ha liderat els darrers dos anys la lluita per la memòria històrica i la retirada de plaques franquistes dels carrers de Lleida.

XAVI PALAU CANDIDAT PP

El recanvi d'un Partit Popular en hores baixes per a la ciutat de Lleida no té fins ara projecció pública i ha estat proposat per la direcció provincial. Palau és lleidatà de naixement, advocat i doctor en Dret. També és el candidat més jove de tots, 33 anys, i en fa bandera. Es considera ideològicament de centredreta i s'identifica com a cristià.

ÁNGELES RIBES CANDIDATA CIUTADANS

És nascuda a Jaca però és lleidatana des dels 11 anys. De to i dialèctica contundents, Ribes assegura ser una ferma defensora del bilingüisme, però acostuma a parlar sols en castellà. Amb estudis de moda, ha realitzat diverses feines. El 2007 no va entrar a la Paeria, però aquest mandat ha estat el puntal del govern socialista.

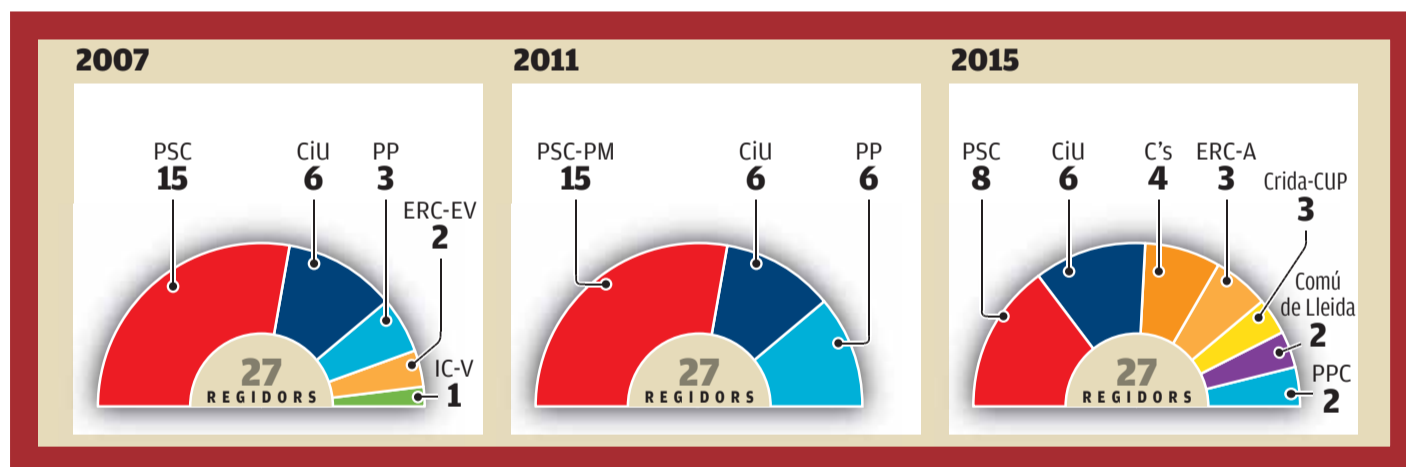
MIQUEL PUEYO CANDIDAT ERC

Escriptor, polític i professor de periodisme i comunicació audiovisual de la Universitat de Lleida, la seva trajectòria política és extensa, però mai ha estat en actiu més de 8 anys seguits. Milita a ERC des del 1988 i n'ha estat diputat al Parlament. També ha estat secretari de Política Lingüística i delegat del govern a Lleida. Té dues filles i un hortet.

TONI POSTIUS CANDIDAT JUNTS PER CATALUNYA

Regidor des del 2011 amb CiU i ara per segon cop cap d'una llista renovada. Aquest mandat ha compaginat ser el líder de l'oposició a la Paeria amb diputat al Congrés, càrrec pel qual ara no ha optat per centrar-se en Lleida. Cordial i de tarannà dialogant, és enginyer tècnic en informàtica de gestió i llicenciat en dret.

les prioritats del nou govern, i Larrosa espera poder tancar-lo aleshores.

Els socialistes concorren a les eleccions amb una llista renovada en què només hi segueixen dos regidors. Ara bé, la renovació de candidats no és exclusiva del PSC. Sols dos caps de llista repeteixen respecte a les anteriors, dels set partits amb representació a la Paeria. Un és Toni Postius (Junts per Catalunya Lleida), que ja va ser el candidat de CiU fa quatre anys i ara no s'ha tornat a presentar de diputat al Congrés per centrar-se en la ciutat. Tot sortint com a segona força més votada el 2015, Postius està convençut de l'oportunitat històrica de canvi: "És una anomalia democràtica que un mateix partit hagi governat la ciutat durant 40 anys, i els darrers quatre han estat especialment dolorosos. Les passades eleccions, el canvi sols va anar de 80 vots. Ara ha de permetre un nou model de ciutat, girar full i també tenir una Paeria compromesa amb el mandat republicà", ha assegurat Postius. Junts per Catalunya també fa valdre que presenta una llista amb un 75% d'independents, un moviment amb el qual s'obre a la societat i alhora es desfà de les velles es-

tructures del partit a la demarcació de Lleida, amb qui els darrers anys el candidat no ha tingut gaire sintonia. I també s'allunya de l'ombra de Joan Reñé, l'ex-president convergent de la Diputació i durant anys contrapès al poder socialista a l'Ajuntament, que ara és als jutjats per presumpta corrupció. L'altra candidata repetidora és Ángeles Ribes (Cs), de qui caldrà veure si aconsegueix mante-

La renovació és accentuada i transversal a totes les llistes. Sols els candidats del PSC i Ciutadans repeteixen

nir el tremp dels quatre regidors amb què es van estrenar en el govern local, davant la renovada empenta dels socialistes a l'Estat. Sense novetats programàtiques, Ribes continua fent del seu rebuig al sobiranisme el centre del seu discurs.

En el camp independentista, una altra incògnita és saber si ERC capgirarà la correlació de forces dins del bloc, passant a liderar-lo a costa de Junts per Catalunya, com diuen els sondejos. El partit

ha apostat pel lideratge de l'experiència de Miquel Pueyo, però renovant tota la resta: cap dels actuals tres regidors repeteix en una llista amb majoria de dones, i amb el suport de Lleida Republicana, que aplega diferents personalitats. Pueyo explica per què torna a la primera fila: "No crec en la política professional, però el país viu unes circumstàncies doloroses." La Crida-CUP també renova totalment la llista i aspira a ampliar resultats. Ara bé, li podria quedar poc espai entre les altres dues formacions independentistes. Aquest cop, l'agrupació d'electors El Comú sí que ha travat coalició amb Podem i Catalunya en Comú. El seu regidor repetidor, Sergi Talamonte, ha estat un dels martells de l'oposició al govern i ara podria recollir-ne els fruits. Amb legítimes diferències, les quatre candidatures reconeixen que es poden posar d'acord en temes importants del proper mandat, com ara el pla de l'Estació, l'enterrament del projecte de Torres Salses o el futur de Fira de Lleida. Sobretot prioritzen que ara passi a l'oposició un model i una manera de fer, la dels socialistes, autora principal de la fesomia de la Lleida contemporània. ■

Les frases

“Som la llista del canvi de veritat”

“Plantegem projectes de futur per fer de Lleida una ciutat d'oportunitats”

FÈLIX LARROSA
ALCALDE I CANDIDAT DEL PSC

“No pactarem ni amb separatistes ni amb comunistes”

ÁNGELES RIBES
CANDIDATA DE CIUTADANS

“Hem de canviar el model de gestió de la Paeria i de ciutat”

“Ens juguem una Paeria compromesa amb el mandat republicà i la llengua”

TONI POSTIUS
CANDIDAT JUNTS PER CATALUNYA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Maragall vol el triomf de la Barcelona de l'1-0

ERC redueix el duel a la ciutat a ells o Colau i ataca la connivència del PSC amb la fiscalia

Oscar Palau
BARCELONA

“A partir del 26-M ha de governar la Barcelona de l'1-0.” Així va demanar el vot ahir al vespre el candidat d'ERC, Ernest Maragall, en un acte a Sant Andreu, barri on va néixer fa 50 anys el seu líder, Oriol Junqueras. Va deixar clar: “Si

voleu un alcalde independentista i republicà, sóc aquí!”. Maragall va situar la disjuntiva a les municipals entre ell o Ada Colau, a qui va recriminar que continuï en l'“ambigüitat i l'equidistància” i que veu com un obstacle perquè la ciutat recuperi el lideratge en la lluita pels drets i les llibertats. “O tenim solidaritat activa i real amb els presoners, o tenim acords polítics amb els carcellers, no hi ha acord intermedi”, va proclamar, mentre assegurava que no ve “a pactar

amb ella, sinó a substituir-la i a governar”. El candidat, de fet, va preguntar-li si pensa mantenir la “prioritat d'entesa” amb el PSC de Jaume Collboni, un partit a qui va retreure que “lidera la repressió a Catalunya ara mateix” perquè “forma part de la farsa democràtica de l'Estat”, i ahir especialment per la seva complicitat amb la fiscalia, que acusa de pertinença a organització criminal diversos servidors públics. “El Parlament de Catalunya no és el pati privat de

Maragall i Aragonès, ahir en el míting a Sant Andreu ■ EFE

Pedro Sánchez, i no ho serà demà tampoc”, va explicar també, en al·lusió al seu no avui a votar Miquel Icea perquè sigui senador.

També el vicepresident Pere Aragonès va dedicar

dures crítiques als socialistes pel mateix motiu, perquè els va acusar d'instigar des de La Moncloa una campanya “farcida d'operacions de màrqueting”, per exemple “per decidir a

dit què ha de votar el Parlament”. “Que vagin a la premsa a demanar cortesia”, va etzibar, mentre culpava també el govern espanyol d'haver vetat Junqueras en el debat europeu de la vigília a TV3 amb l'excusa dels horaris i l'organització interna, que segons ell “sempre tenen per sobre” els drets civils i polítics dels presos.

Jordi Solé, número 4 a les europees, va lamentar que Junqueras tampoc pogués ser ahir a Brussel·les al debat de candidats a presidir la Comissió, en nom de la quarantena de partits englobats a l'Aliança Lliure Europea. “És evident que Europa ens ha fallat, però hi estem compromesos i no llençarem la tovallola”, va concloure. ■

Bou insisteix: “Armes llargues per a la policia”

Josep Bou, el candidat del PP a l'alcaldia de Barcelona, està convençut que, si la Guàrdia Urbana de Barcelona hagués portat armes llargues, l'atemptat de la Rambla de l'estiu del 2017 no s'hauria produït perquè els agents haguessin tingut capacitat de reacció. Bou va deixar caure ahir aquesta idea en un acte organitzat pel diari *El Periódico*, tot i que no és la primera vegada que defensa l'ús d'aquest tipus d'armament per la policia, per incrementar-ne la seva efectivitat. També ahir, el candidat Bou va reivindicar-se com l'única opció

constitucionalista que no és socialista, i va posar l'accent en els orígens ideològics de Manuel Valls, i la condició de candidat del PSC de Jaume Collboni. Segons el cap de llista del PP, els candidats constitucionalistes tenen l'obligació d'entendre's i ha dit que s'hauria de preguntar a Collboni si està disposat a arribar a acords amb l'alcalde d'ERC, Ernest Maragall, o si prefereix aliar-se amb el PP i Manuel Valls. Bou també va reafirmar la seva idea que no vol arribar a convertir-se en un professional de la vida política. ■ REDACCIÓ

Colau fitxa l'exconseller del PSC Del Pozo

Un socialista, Joan Manuel del Pozo, exconseller d'Ensenyament amb Pasqual Maragall, és l'últim fitxatge d'Ada Colau que ahir va presentar la seva proposta en matèria d'educació, àmbit al qual s'ha vinculat Del Pozo. La proposta estel·lar consisteix en un pla de reconversió de deu escoles concertades perquè passin a formar part del parc públic de centres educatius. Ada Colau va explicar que ja s'ha començat per la primera, amb l'adquisició d'un centre que estava tancat, al barri d'Hostafrancs. Colau va assegurar que l'Ajuntament intervé davant la falta d'inversió de la Generalitat en aquest àmbit. ■ J. PANYELLA

La CUP qualifica de fracàs la gestió del 22@

La candidata de la CUP-Capgirem Barcelona a les municipals, Anna Saliente, va qualificar ahir de “fracàs” la gestió de l'actual alcaldessa, Ada Colau, al districte 22@, “ja que ha generat gentrificació al barri”. Saliente, en una roda de premsa a l'ACN, també va afirmar que la CUP està preocupada per la possibilitat que el PSC entri en un possible pacte de govern amb els comuns. “Quin pacte progressista es pot parlar amb el PSC. Aquest pacte seria perpetuar l'actual model de ciutat.” Saliente ha afirmat que no donarien “cap xec en blanc” en un hipotètic pacte de govern amb Colau i Maragall. ■ ACN

és resistent

cal rei

www.calrei.com

GRAN DE GRÀCIA, S.A.

Es convoca Junta General Ordinària i Extraordinària d'Accionistes, a celebrar-se en el carrer d'Indústria, 90-92, entl. de Barcelona, el dia 17 de juny de 2019, a les 18.30 hores, en primera convocatòria, i el dia següent, en els mateixos lloc i hora, en segona convocatòria, d'acord amb el següent ordre del dia:

- 1) Examen i aprovació, si escau, dels Comptes Anuals; aplicació del resultat; aprovació de la gestió social, tot referit a l'exercici de 2018.
- 2) Reelecció o nomenament d'Administrador únic.
- 3) Fixació de la retribució de l'Administrador.
- 4) Ratificació de l'acord sobre autocontractació entre societats del Grup.
- 5) Delegació de facultats.

Es fa constar el dret dels accionistes a examinar, en el domicili social, els documents que han de ser objecte d'aprovació, si escau, i el de demanar l'entrega o lliurament gratuït d'aquests documents.

Barcelona, 6 de maig de 2019.

L'Administrador únic, “DIAGONAL 3.000, S.L.”, representat per Ramon Canela Piqué. 143769-1210594

CLARIS DIR, S.A.

Es convoca Junta General Ordinària i Extraordinària d'Accionistes, a celebrar-se en el carrer d'Indústria, 90-92, entl. de Barcelona, el dia 17 de juny de 2019, a les 12.00 hores, en primera convocatòria, i el dia següent, en els mateixos lloc i hora, en segona convocatòria, d'acord amb el següent ordre del dia:

- 1) Examen i aprovació, si escau, dels Comptes Anuals; aplicació del resultat; aprovació de la gestió social, tot referit a l'exercici de 2018.
- 2) Reelecció o nomenament d'Administrador únic.
- 3) Fixació de la retribució de l'Administrador.
- 4) Ratificació de l'acord sobre autocontractació entre societats del Grup.
- 5) Delegació de facultats.

Es fa constar el dret dels accionistes a examinar, en el domicili social, els documents que han de ser objecte d'aprovació, si escau, i el de demanar l'entrega o lliurament gratuït d'aquests documents.

Barcelona, 6 de maig de 2019.

L'Administrador únic, “DIAGONAL 3.000, S.L.”, representat per Ramon Canela Piqué. 158344-1210594

Ajuntament de Palafròls

ANUNCI

Mitjançant decret d'alcaldia 913/2019, de 25 d'abril, es va acordar aprovar inicialment el conveni modificat entre l'Ajuntament de Palafròls i Indústria de Disseny Tèxtil, SA (Inditex) per a la construcció d'un nou vial entre els sectors 36 “Serra de Vallplana” i 27 “Industrial Mas Reixac” i la carretera N-II, així com sotmetre a informació pública el procediment durant el termini d'un mes.

El present procediment restarà a disposició dels interessats al Servei d'Urbanisme durant el període d'exposició pública, en horari de 9:00 a 14:00 h, de dilluns a divendres, a la plaça Major, núm. 11 de Palafròls i a la seu electrònica municipal www.palafròls.cat.

Valentí Agustí i Bassa
Alcalde
Palafròls, 10 de maig de 2019

PATRIMONI COL-LEGAL, S.A.

Convocatoria de Junta General Ordinària de Accionistas

Por acuerdo del Consejo de Administración de Patrimonio Col-legal, S.A. (en adelante, la “Sociedad”) de fecha 10 de mayo de 2019, se convoca a la Junta General Ordinaria de Accionistas de la Sociedad para que se reúna en el domicilio social, calle Diputació, nº 295, 08009, Barcelona, el día 20 de junio de 2019, a las 13.00 horas, en primera convocatoria, y en segunda convocatoria, si procediese, en cuyo caso será válido el escrito expedido para la primera convocatoria, el día siguiente, 21 de junio de 2019, a la misma hora y lugar para deliberar y adoptar los acuerdos que procedan sobre el siguiente

Orden del día

Primero.- Lectura del acta de la anterior.

Segundo.- Informe del Presidente.

Tercero.- Aprobación de la cuenta de pérdidas y ganancias del 2018.

Cuarto.- Aplicación del resultado.

Quinto.- Ratificar la autorización de la compra de acciones para auto cartera.

Sexto.- Ruegos y preguntas.

Séptimo.- Lectura y aprobación, en su caso, del acta de la Junta en cualquiera de las formas previstas en los artículos 202 y 203 de la Ley de Sociedades de Capital.

Todo accionista podrá obtener de la Sociedad, de forma inmediata y gratuita, y/o examinar en el domicilio social en horario habitual de oficinas, los documentos que han de ser sometidos a la aprobación de la Junta, tales como las Cuentas Anuales y la propuesta de aplicación del resultado, de acuerdo con lo previsto en el artículo 272 de la Ley de Sociedades de Capital.

Los accionistas con derecho de asistencia podrán estar presentes en la Junta o ser representados por otro accionista con derecho de asistencia. Tendrán derecho de asistencia a la Junta los accionistas que sean titulares de una o más acciones que, con cinco días de antelación al fijado para la celebración de la Junta, las tengan en el libro registro de acciones nominativas de la Sociedad.

Barcelona, 10 de mayo de 2019.

El Secretario. David Soler Doménech

MAS MANEGUET, S.A.

Convocatoria de la Junta General Ordinaria de la Sociedad.

Por acuerdo del Consejo de Administración de fecha 8 de mayo de 2019, y en cumplimiento de lo establecido en el artículo 12º de los Estatutos Sociales de la sociedad “Mas Maneguet, S.A.” (en adelante, la “Sociedad”), se convoca Junta General Ordinaria de Accionistas para el día 19 de junio de 2019 (miércoles), a las dieciocho horas, en primera convocatoria, y, en su caso, el día 20 de junio de 2019 (jueves), a la misma hora, en segunda convocatoria, la cual se celebrará en el domicilio social de la Sociedad (Carretera de El Catllar sin número, 43007 Tarragona), con el siguiente

ORDEN DEL DÍA

1. Examen y aprobación, si procede, de las Cuentas Anuales abreviadas del ejercicio social cerrado el 31 de diciembre de 2018.
2. Aprobación, si procede, de la propuesta de aplicación del resultado del ejercicio cerrado el 31 de diciembre de 2018.
3. Aprobación, en su caso, de la gestión social llevada a cabo por el Consejo de Administración durante el referido ejercicio.
4. Aprobación, en su caso, de la remuneración del Presidente Ejecutivo y del Consejero Delegado.
5. Aprobación, en su caso, del aumento de capital social de la Sociedad por aportación dineraria.
6. Como consecuencia del acuerdo quinto anterior, modificación, en su caso, del artículo 5º de los Estatutos Sociales correspondiente al capital social.
7. Ruegos y preguntas.

Se hace constar, sin perjuicio de otros derechos de información, legales o estatutarios, que puedan corresponder a los accionistas, (i) el derecho que tiene cualquier accionista de obtener de la Sociedad, a partir de la presente convocatoria, de forma inmediata y gratuita, los documentos que han de ser sometidos a la aprobación de la Junta General, de conformidad con lo establecido en el artículo 272.2 de la Ley de Sociedades de Capital; y (ii) el derecho que corresponde a todos los accionistas de examinar en el domicilio social, a partir de la presente convocatoria, el texto íntegro de las modificaciones estatutarias propuestas y el informe sobre las mismas, así como pedir la entrega o envío gratuito de dichos documentos de conformidad con lo establecido en el artículo 287 de la Ley de Sociedades de Capital.

En Tarragona, a 9 de mayo de 2019.- El presidente del Consejo de Administración, Don Jaime Miquel Voltas.

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

OFERTA 2x1 LIMITADA

DINOSFERA

C. de les Escoles, s/n
Coll de Nargó
(Alt Urgell)

Preu de l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar la targeta directament a la taquilla

OFERTA 2x1 LIMITADA

MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

Rambla d'Ègara, 270
Terrassa

Preu de l'entrada: 4,50 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

OFERTA 2x1 LIMITADA

MUSEU DE LA CONCA DEL·LÀ

MUSEU DE LA CONCA DEL·LÀ

C/ del Museu, 4
Isonà
(Pallars Jussà)

Preu de l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar la targeta directament a la taquilla

SORTEIG
ACONSEGUEIX UNA ESTADA AMB LA TEVA FAMÍLIA A

futuroscope

- 1 nit en un dels hotels del parc amb esmorzar inclòs
- 2 dies de visita al parc
- Màxim 4 persones (2 adults i 2 nens, fins a 16 anys inclosos)
- Vàlid fins al 30/9/19, subjecte a disponibilitat

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al diumenge 26 de maig
Ens posarem en contacte amb el guanyador/a. Molta sort!

ISAAC JURADO
Celtic Comedy Club

Celtic Bar Girona,
dimecres 22 de maig,
a 1/4 d'11 de la nit

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 5 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

EL DESPERTAR DE LA PRIMAVERA
Frank Wedekind-Companyia Arrels (El Galliner)

Sala La Planeta de Girona,
dijous 23 i
divendres 24 de maig,
a 2/4 de 9 del vespre

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 8 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

5 ENTRADES ANUALS
MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA

Palau Nacional, Parc de Montjuïc de Barcelona

De dimarts a dissabte,
de 10 del matí a 5 de la tarda
Diumenges i festius,
de 10 a 2/4 de 3 de la tarda

Dilluns tancat tret dels festius.
Tancaments anuals: 1 de gener,
1 de maig i 25 de desembre.
El primer diumenge de mes és gratuït per a tothom

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

La televisió

La nostra graella

08.30 CONNEXIÓ PARLAMENT

Ple per a la designació de Miquel Iceta com a senador en representació de la Generalitat

Transmissió del ple específic –previst per a 1/4 de 10 del matí– convocat per Roger Torrent per votar la proposta de designació de Miquel Iceta com a senador en representació de la Generalitat en substitució de José Montilla, que la setmana passada va renunciar al càrrec. Prèviament, a 2/4 de 9, es reunirà la comissió de l'Estatut dels Diputats per dictaminar que el president del grup del PSC-Units compleix les condicions d'elegibilitat que la legislació estableix perquè el ple el pugui designar. El Punt Avui Televisió ho emetrà en directe des del Parlament de Catalunya.

- 08.00 **Notícies locals.**
- 08.30 **Connexió Parlament.** *Comissió de l'Estatut dels Diputats.*
- 09.15 **Connexió Parlament.** *Ple del Parlament.*
- 10.00 **Ben trobats.** Magazín dirigit i presentat per Clara Tena.
- 12.00 **Notícies locals.**
- 12.30 **Caminant per Catalunya.** Reemissió.
- 13.00 **Notícies locals.**
- 14.00 **Protagonistes.** *Sílvia Luque.* Reemissió.
- 14.30 **De 'tee' a 'green'.**
- 15.00 **Notícies locals.**
- 16.00 **Gaudeix la festa.** *L'Arbre de Maig a Reus.*
- 16.30 **Notícies locals.**
- 17.30 **Paisatges encreuats.** Reemissió.
- 18.00 **Notícies locals.**
- 19.00 **Connecti.cat.**
- 20.00 **Notícies locals.**

21.00 PROTAGONISTES

Conversa amb Lildami

En aquesta edició, el periodista Guillem Vidal entrevista el cantant de rap i trap Lildami.

- 21.30 **Notícies locals.**
- 22.00 **Gaudeix la festa.** Reemissió.
- 22.30 **Notícies locals.** Inclou *L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona i L'informatiu Maresme.*

NOTA: Aquesta programació pot quedar alterada per la durada de la comissió de l'Estatut dels Diputats i del ple al Parlament.

La graella

TV3

- 06.00 **Notícies 3/24.**
- 08.00 **Els matins.**
Es rep avui el candidat de Ciutadans a l'alcaldia de Barcelona, Manuel Valls. Més tard, el programa connecta amb el Parlament, on se celebra el ple per a la designació de Miquel Iceta com a senador, pas imprescindible perquè pugui ser president del Senat. El programa també es desplaça a Barbastre, on es fa el judici per la propietat de 111 obres d'art de la Franja, un litigi que enfronta el bisbat de Lleida i el de Barbastre-Montsó.
- 12.00 **12-14.**
- 13.55 **Telenotícies comarques.**
- 14.30 **Telenotícies migdia.**
- 15.45 **Cuines.**
- 16.00 **Com si fos ahir.**
L'Eva demana a l'Arturo que doni els diners al Joan Ramon si vol continuar vivint amb ella. L'home, que té anades i tornades, s'hi nega, però l'Eva està decidida. Més tard, el Miquel reorganitza l'agenda amb la Gemma i la Sandra per conciliar vida familiar i laboral sense renunciar a res, i la Gemma li diu que petarà. I efectivament, així és.
- 16.45 **Tot es mou.**
- 20.15 **Està passant.**
- 21.00 **Telenotícies vespre.**
- 22.00 **Polònia.**
La nova portaveu de Ciutadans, Lorena Roldán, ha de demostrar a Carrizosa la seva capacitat per generar crispació. Més tard, Ernest Maragall fa la seva pròpia versió del vídeo de campanya d'Ada Colau amb l'objectiu de captar el vot més jove.
- 22.45 **Persona infiltrada.** La protagonista d'avui és Cristina Brondo, que comparteix un dia amb una família de Vilanova i la Geltrú.
- 23.50 **Quan arribin els marcians.** Més de 60 milions de persones fan servir habitualment Tinder, l'aplicació per buscar relacions. El programa parla amb el monologuista Andreu Casanova.
- 00.35 **Més 324.** Amb Xavier Grasset.
- 02.10 **Gran reserva.**
- 02.40 **Ritmes a l'estudi.**

SUPER 3 / 33

- 08.00 **En Grizzy i els lèmmings.**
- 08.36 **Comptem amb la Paula.**
- 09.00 **Oddbods.**
- 09.28 **Pirata i Capitano.**
- 10.02 **Pat, el gos.**
- 10.32 **Yakari.**
- 11.10 **Súper 4.**
- 11.48 **Geronimo Stilton.**
- 12.35 **En Grizzy i els lèmmings.**
- 13.11 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**
- 13.34 **Els germans Kratt.**
- 14.17 **Els pingüins de Madagascar.**
- 15.00 **Bola de drac Z.**
- 15.50 **Kikoriki.**
- 16.15 **Comptem amb la Paula.**
- 16.49 **Dino tren.**
- 17.26 **El Mic i els seus amics.**
- 17.52 **Dot.**
- 18.14 **Oddbods.**
- 19.05 **Històries dels caçadors de monstres: A cavalcar!**
- 19.30 **Info K.**
- 19.44 **La màgica Do-Re-Mi.**
- 20.06 **En Grizzy i els lèmmings.**
- 20.46 **Un drama total: la revenja de l'illa.** Gel i més gel!
- 21.08 **El detectiu Conan. L.**
- 21.55 **(S)avis.** Carme Sansa.
- 22.55 **La gent normal.** Inclou Drogues, es controlen? i Viure amb sobrepès.
- 23.50 **Inèdits.** Inclou José Hierro i Xavier Benguerel.
- 00.25 **(S)avis.** Carme Sansa.
- 01.20 **La gent normal.** Inclou Drogues, es controlen? y Viure amb sobrepès.
- 02.10 **Inèdits.**
- 02.45 **(S)avis.**

www.elpuntavui.tv

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat